

EMLÉKKÖNYV

Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola

(1947–2012)

EMLÉKKÖNYV

Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola – Érd

(1947–2012)

Köszönetünket fejezzük ki egykori és jelenlegi tanárainknak,
iskolánk szülői közösségének és diákjainknak,
akik munkájukkal, adományaikkal hozzájárultak
az emlékkönyv megjelentetéséhez!

Nagyné Kettler Erzsébet – Markoltné Perger Emília: Életfa (textil)

EMLÉKKÖNYV
Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola
(1947–2012)

Érd, 2012

A könyv megjelenését támogatta
Érd Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala

Szerkesztők:
DR. GULYÁS SÁNDOR és RÁPLI GYÖRGYI

A szöveget lektorálta:
HERNÁDI BEÁTA és VIKTÓRIUSZ ANNA

Kiadta:
Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola, Érd
Felelős kiadó: MAITZ FERENC igazgató

Tipográfia, tervezés: M. Nagy Péter
Nyomdai előkészítés: Hírözön Bt.

Nyomtatás: Érdi Rózsa Nyomda

ISBN 978-963-08-3716-3

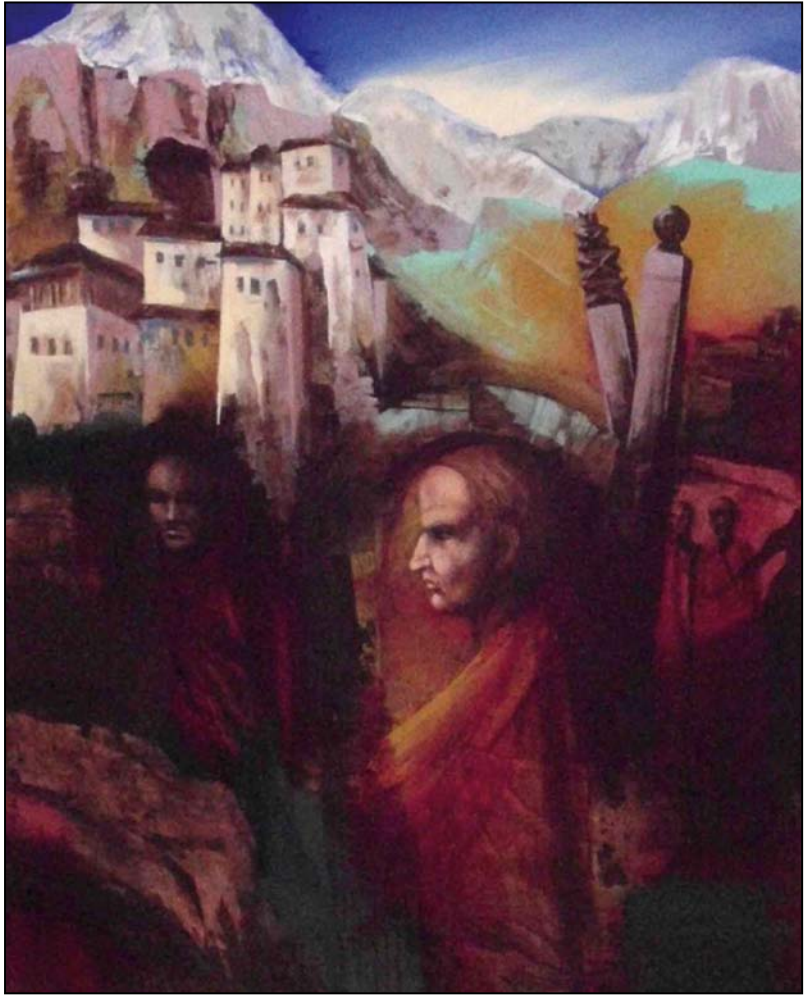
Tisztelt Olvasók!
Tisztelt Pedagógusok!
Tisztelt Szülők és Diákok!

Városunk legnagyobb oktatási intézménye, a 65. születésnapját ünneplő Körösi Csoma Sándor Általános Iskola egy világszerte ismert és tisztelt nagy magyar tudós nevét viseli. Az iskola falai között folyó oktatás szellemével és színvonalával méltó lett névadójához, hiszen az ide járó diákok magas szintű ismeretek birtokába jutnak. Pályaválasztásuk sikeres, rendkívül jó eredményeket érnek el városi, megyei és országos versenyeken. Az iskolában sok a kitűnő és a jeles tanuló, és elenyésző azoknak a száma, akik nem felelnek meg a követelményeknek. Minden évfolyamon emelt szintű ének-zene oktatás folyik, melyben iskolánknak országos viszonylatban is jelentős a szerepe. Nagy büszkeséggel tölt el, hogy a Körösi rendezte meg 2011-ben az Országos Liszt Ferenc Műveltségi Vetélkedőt, melyben ezernél is több diák vett részt.

Hatvanöt esztendő hosszú idő, több pedagógus generáció munkáját dicséri. Közben Európa legnagyobb falujából, lakhelyünkéből, Érdből megyei jogú város lett. A „Körösi” hagyományosan az igényes, eredményes oktatás mintaképe, ahonnan rátermett, művelt fiatalok kerülnek ki. Szeretnénk, ha ez a szellemiség a jövőben is vonzerőt, példát jelentene az érdi diákok számára.

Városunk minden lakosa nevében köszönetemet fejezem ki a pedagógusoknak áldozatos munkájukért, és a tanulóknak a szép eredményekért.

T. MÉSZÁROS ANDRÁS
Érd MJV polgármester

*Darabont Tamás: Körösi Csoma Sándor
(Iskolánknak adományozott festmény – 2003)*

Ajánlás

Kedves Olvasó!

Az évfordulók, születésnapok mindig jeles eseményei egy-egy intézmény életének. A Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola idén ünnepli fennállásának 65. évfordulóját.

Jubileumi évkönyvünkől kedves olvasóink megismerhetik intézményünk múltját, jelenét. Jelen kiadványunk szerves folytatása az 1997-ben és a 2003-ban megjelent évkönyveinknek, melyben az iskola életében bekövetkezett változások, a fejlődés bemutatására törekedtünk, kerülve az ismétléseket.

A visszaemlékezéseket korábbi pedagógustársaink, jelenlegi nevelőink, régi és mostani diákjaink és a szülők írták. Jubileumi kiadványunkban felidézzük az elmúlt időszak legfontosabb pillanatait. Emlékezünk, de közben már a következő évek feladatait tervezzük.

Kívánom, hogy a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola őrizze meg értékeit, fejlődjön továbbra is lendületesen, legyen sikeres, hogy még sok gyerek büszkén mondhassa el: „én kőrösis diák voltam!”

MAITZ FERENC
igazgató

Arcképcsarnok

Iskolánk igazgatói

*Lengyel Sándor
(1949–1961)*

*Seress Béla
(1961–1970)*

*Bódy Szénási Klára
(1970–1978)*

*Rétvári Sándor
(1979–1981)*

*Hatvani Istvánné
(1981–1982)*

*Kiss Lászlóné
(1982–1992)*

*Maitz Ferenc
(1992–napjainkig)*

Iskolánk igazgatóhelyettesei

Kis-Szölgémy Ferencné

Kiss Lászlóné

Bartha Lászlóné

Hajdú Sándor

Csabai Antalné

Juhász Mihályné

Rábel Júlia

Nagy József

Károlyi Mihály

Időrendi áttekintés

- 1947 – Vincelléren megkezdődik két tanteremben, négy osztályban a tanítás.
A tanulólétszám 54 fő.
- 1948 – Iskolánk két tanteremmel bővül.
Az önállóvá vált iskola igazgatója Lengyel Sándor.
- 1961 – Iskolánk neve: 7. sz. Általános Iskola, igazgatója Seress Béla.
- 1964 – Megépül az ötödik tanterem.
- 1969 – Megkezdődik az öreg épület bontása, illetve egy új építése.
- 1970 – Új igazgatónk Bódy Lászlóné.
- 1974 – Az intézmény udvarán megkezdődik a napközi építése.
- 1976 – Az osztályok száma 22, a tanulólétszám meghaladja a 700 főt.
- 1977 – Emeletráépítés az utcai fronton.
- 1979 – Fabarakkok felállítása oktatási célokra. Az új igazgató Rétvári Sándor.
- 1981 – Új igazgatónk Hatvani Istvánné.
- 1982 – Új igazgatónk Kiss Lászlóné.
- 1983 – A tanulók létszáma meghaladja a 800-at.
- 1985 – A tanulólétszám eléri a 900-at.
- 1989 – Először ballag iskolánkban négy nyolcadik osztály.
- 1992 – Új igazgatónk (napjainkig) Maitz Ferenc.
- 1993 – Iskolánk felveszi Körösi Csoma Sándor nevét.
- 1996 – Iskolánk a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem gyakorló iskolájává válik.
– Dán iskolás gyerekek vendégszereplése iskolánkban.
– A Kecskeméti Nemzetközi Kodály Intézet pedagógusainak, itthoni és külföldi hallgatóinak látogatása intézményünkben.
- 1997 – Iskolánk fennállásának 50. évfordulóját ünnepeljük.
- 1998 – Iskolánk az Apáczai Kiadó bázisiskolája lett.
- 1999 – Emlékfa ültetése iskolánk udvarán.
- 2000 – „Csángó nap” iskolánkban.
– Bemutató énekórák sorozata Pest megye pedagógusainak.
– „Ensemble vocal du Brabant wallon” belga kórus ünnepi hangversenye, a belga gyerekek iskolai látogatása.
– Az „Esztergom Dunakanyar Nyári Egyetem Kodály Szimpózium”-án bemutató foglalkozásokon és koncerteken közreműködnek iskolánk zenetagozatos osztályai. Tanár: Rápli Györgyi. A szimpóziumon való részvétel sorozata 2006-ig tart.

- A tokiói Fujita Intézet tanárainak látogatása Rápli Györgyi óráin.
- 2001 – Finn vendégek látogatása iskolánkban.
 - A téli szünetben Kodály-kurzus a tokiói Fujita Intézet hallgatói számára.
- 2002 – Erdélyi – kovásznai - gyerekek részvétele a Kőrösi napokon.
 - Megjelenik iskolánk első kórus-CD-je, azt követi még két újabb kiadvány.
- 2003 – Darabont Tamás: Kőrösi Csoma Sándor című festményének leleplezése.
 - Stuttgart, a Színhátszó-kör utazása.
- 2004 – A Nemzetközi Yehudi Menuhin Alapítvány multikulturális művészeti programjának (MUS-E) bevezetése két évre. Tanár: Rápli Györgyi.
- 2005 – Az iskola felújítása, átadása.
- 2006 – Angol gyermekkar (London) fogadása iskolánkban.
- 2007 – Iskolánk 60 éves.
 - Testvérvárosok találkozója.
- 2009 – Diákcsere az olaszországi Monza városának egyik általános iskolája és a kőrösis diákok közt.
 - A TÁMOP 3.3.2 „Egyenlő eséllyel Érden” című önkormányzati nyertes pályázat partnerintézménye iskolánk.
- 2010 – Diákcsere az olaszországi Monza városának egyik általános iskolája és a kőrösis diákok közt.
- 2011 – „Országos Liszt Ferenc Műveltségi Verseny a megyei jogú városok és Budapest XI. kerület Újbuda Önkormányzat általános iskolái részvételével” A négyfordulós játék meghirdetése és szervezése.
- 2012 – Iskolánk 65 éves.

Kiss Marcel (8. c) munkája

Kedves-vidám visszaemlékezéseim

Történt, hogy amikor igazgatóként ebbe az iskolába kerültem, egy másik nagyon fontos, sőt addigi életem legnagyobb eseménye előtt álltam: hosszú-hosszú viszontagságos időszak után, 39 évesen feleségem előrehaladt állapotban lévén, első, s azóta is egyetlen gyermekem megszületését vártam. S aztán elérkezett a nevezetes nap, 1979. december 10-e, amikor is feleségemet be kellett vinnem a kórházba, s miután akkor még nem történt semmi különleges, úgy döntöttem, hogy én bemegyek az iskolába, s teszem a dolgomat. Beérkezvén és elmesélvén a helyzetet, hát mit ne mondjak, kedvesen ugyan, de kaptam a fejemre bőven a kolléganőimtől: „de főnök, hogy tehet ilyet, gyorsan menjen vissza a kórházba, most ott a helye, s nem itt”! „Sándor, gyorsan, haladéktalanul menj vissza a kórházba, sőt mi több, beviszünk téged kocsival, hogy minél előbb visszaéj!” Én azonban ott maradtam, megtartottam az óráimat, eleget tettem az aktuális vezetői feladataimnak, de közben óránként érdeklődtem telefonon, de ott semmi különös nem történt. Ebből kiindulva még a délután 5 órakor éppen esedékes „Szülők klubja” összejövetelt megtartottam, illetve megkezdtem, mert 17.30 órakor jött a telefon: elkezdődtek a fájások, jöhet-jöjjön apuka! Életemben először tituláltak, szólítottak meg, hogy apuka, s ez fantasztikus érzés volt számomra. Életem egyik legkedvesebb mozzanata volt ez. S aztán jött egy másik engem kellemesen érintő esemény:

Amikor elmondtam a jelen lévő szülőknek, hogy mi történt, hova kell mennem, két szülő azonnal felajánlotta, hogy bevisz az Üllői úti Klinikára! Ezt a legjobb érzésekkel igénybe véve értem be a kórházba, ahol fél óra múlva megszületett Bence fiam, és édesanyja így szólt hozzám: „Nézd, ugye milyen gyönyörű, szakasztott olyan, mint te vagy!” Hát ez történt életem legemlékezetesebb napján.

Örökké emlékezetes marad számomra az a nem mindennapi élmény is, amikor gondoltunk egyet, és a kollégákkal együtt elhatároztuk, hogy Salgóbányára megyünk tantestületi kirándulásra. S én - már akkor is sütő-főző ember lévén - vállaltam, hogy több mint negyven főre birkapörköltet főzök bográcsban. Így is történt. Megvettem a birkahúst, a hagymát, a krumplit, a fűszereket. Mindenki örült az ötletnek, és mindenki úgy csomagolt az útra ennivalót, hogy teleesszük magunkat egy jó kis birkapörkölttel. Megérkezvén a vár aljába két csoportot alakítottunk, a többség megpróbálta „bevenni” a várat, jó páran pedig a főzésben jeleskedtünk: tüzelőfát

gyűjtöttünk, ivóvizet kerestünk és találtunk, tüzet raktunk, hagymát vágunk, de nem felejtkeztünk el egy jó adag füstölt szalonnáról sem. A főzés 11 óra körül indult: tüzeltünk, főztünk, kóstolgattunk, aztán megint fát gyűjtöttünk, kóstolgattunk, de a hús sehogy sem akart megpuhulni. Visszaérkeztek a várostromlók is, s már előre készítették a gyomrukát a jó birkapörköltre, csak hogy a hús változatlanul kemény volt. Főztük, főztük, kóstolgattuk, de ez a fránya birkahús sehogy sem adta meg magát. A hozott útravaló utolsó morzsáit is elfogyasztottuk, a szemünk kopogott az éhségtől, de bízunk, reménykedtünk, hogy a birkahús közel négy óra főzés után ehetővé válik. Volt, aki elismerte emberfeletti erőfeszítésemet birkahúspuhítás ügyben, de bizony akadt olyan kolléga is, aki ezt már nem igen tudta tolerálni, és hangot adván véleményének, megpróbálta rábírní a többieket, hogy induljunk hazafelé, mert itt már enni nem fogunk. Aztán végül is egy köztes megoldást találtunk. A birkapörköltet abban az állapotában próbáltuk elfogyasztani, amilyen volt, de sikerélményünk nem igazán akadt: rágtuk, rágtuk, szopogattuk a húsdarabokat, hogy valamilyen elviselhető állapotban a gyomrunkba kerüljön, sőt még a kezünkkel is segítettük a lenyelhetőséget azzal, hogy a mócsingokat megpróbáltuk széthúzni, szétmorzsolni, de a birkahús masszívan ellenállt. Az egészben az volt az egyetlen jó, hogy mindezt jókedéllyel, nevetéssel, vidáman végeztük annak tudatában, hogy ezt egyhamar nem felejtjük el.

Négy óra után elindultunk haza, s én felajánlottam, hogy 3-4 kollégát kocsival hazaviszek. Ez így is történt. Beszállás után határozott hangon így szóltam: indulunk, s indultam is, csak hogy nem előre, hanem hátra sikeredett az indulás, s máris egy nagy fenyőfa állta a piros Zsiguli útját. Szerencsére nagy baj nem történt, de a csomagtartó ajtaját csak egy dróttal tudtam rögzíteni. Ez mit sem változtatott a kocsiban ülők jókedvén, akik egész úton vidáman énekeltek.

Kiss Tiborné munkái

Az érdi 7. sz. Általános Iskolába 1992 őszén kerültem. Az intézménynek már akkor jó híre volt városunkban. Nemes feladatnak, igazi kihívásnak tekintettem igazgatói megbízatásomat.

Mivel jellegtelennek tűnt az iskola elnevezése, ezért a szülők, a tanulók és a tanári kar egyetértésével vettük fel Kőrösi Csoma Sándor nevét. Hogy miért éppen Kőrösi nevét választottuk? Dr. Kubassek János alább közölt írása tartalmazza a kérdésre a választ.

Az elmúlt két évtizedben kiemelt figyelmet fordítottunk a hagyományteremtésre (pl. az „Az év tanulója” kitüntető cím adományozása egy negyedikes és egy nyolcadikos diák részére; a Kőrösi Napok rendezvényeire; az iskolai jelképek kialakítására).

Ebben az időszakban közművelődési feladatokat is felvállaltunk. A határon belüli és túli kultúra megismertetése céljából író-olvasó találkozókot, kiállításokat szerveztünk. Neves írók, költők, festőművészek, színészek voltak vendégeink, pl. Sütő András, László Gyula, Sinkovits Imre, stb.

Számos innovációt kezdeményeztünk:

– Szülői és tanulói igény alapján indítottunk el 1993-ban minisztériumi engedéllyel az úgynevezett „0.” előkészítő osztályt az óvoda és iskola közti átmenet megkönnyítése érdekében.

– Komplex természettudományos oktatást valósítottunk meg 5-8. évfolyamon fizika, kémia, biológia, földrajz tantárgyakból.

– Bevezettük az emelt szintű ének-zene oktatást. A zenei osztályok népszerűségét igazolja, hogy nemcsak Érdről, hanem a környező településekről is jelentkeznek gyerekek a tagozatra. A zene fegyelemre nevel, fejleszti a koncentrációs készséget, illetve sikerélményhez juttatja gyermekeinket, akiknek általános iskolai tanulmányaik idején lehetőségük nyílik arra, hogy bejárják mind a hazai tájakat, mind Európát. Az elmúlt 19 év alatt kórusaink húsz külföldi turnén vehettek részt. Az iskolát befejező leányokból alakult Avis Cantrix Leánykar négy ezüstérmes szerzett rangos külföldi fesztiválokon. Iskolánk 15 évig volt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem gyakorló általános iskolája, ami nagy megtiszteltetést jelentett számunkra. 1996-ban indítottuk el a Pest Megyei Kórusfesztiválunkat, mely mára országos rendezvénnyé bővült. Idén már a XVII. Regionális és III. Országos Fesztiválunkat rendezzük meg.

– 2002-ben önkormányzati, illetve címzett állami támogatással felújítottuk és kibővítettük intézményünket. 2005-ben 800 gyerekkel már új, európai színvonalú iskolában kezdtük el nevelő-oktató munkánkat.

– A második tornaterem megépülése után a sport iránti igényeket is jobban ki tudtuk elégíteni, így az elmúlt időszakban a sportsikereink száma is nőtt.

– A két informatikai tanterem létrehozásával korszerű oktatási feltételeket biztosítottunk tanulóink számára.

– Az idegennyelv-oktatás terén a játékos, kommunikáción alapuló, nyelvtanulást szorgalmazzuk. Tanulóink a külföldi partneriskoláinkban tett látogatások alkalmával is gyakorolhatják az angol, illetve a német nyelvet.

Nevelőink innovatív tevékenysége kiemelkedő volt az elmúlt időszakban. Aktívan részt vettek különböző pályázatokon, és az így nyert pénzt tanórán kívüli színes programok megvalósítására fordítottunk.

Az előző tanév legnagyobb rendezvénye - a Liszt-év kapcsán - a megyei jogú városoknak meghirdetett, négyfordulós vetélkedősorozat volt, melyet Érd MJV Közgyűlésének támogatásával rendeztünk meg.

Az egész ország ránk figyelt, hiszen ennek a korosztálynak csak a MI iskolánk hirdetett versenyt! 22 város, 222 csapatának 1100 tanulója sikerrel oldotta meg a játékos vetélkedő feladatait. Megvalósult célkitűzésünk: a világhírű zeneszerző műveit, munkásságát közelebb hoztuk az általános iskolai korosztályhoz.

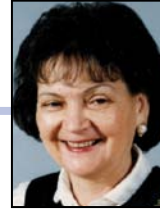
A fenti gondolatok, felsorolások – természetesen a teljesség igénye nélkül – csupán egy-egy pillanatot idéznek az elmúlt évtizedek eseményei közül.

Megköszönöm az iskola összes dolgozójának odaadó, fáradtságos munkáját, amivel megteremtették az eredményes munka feltételeit.

Köszönöm a kollégák kitartását, magas szintű szakmai felkészültségét, ami megalapozta iskolánk hírnevét.

Köszönöm a szülők megtisztelő bizalmát, hiszen ránk bízták legféltebb kincsük, gyermekük nevelését.

Köszönöm a tanulók szorgalmát, lelkesedését, amit az elért szép eredmények is bizonyítanak.

Pár évig maradok...

*„Idő állj meg egy pillanatra és
ti, suhanó percek várjatok!”*
(Lamartine)

1964. augusztus elején a budai járási művelődési osztály vezetője, Lengyel Sándor ajánlotta, hogy nézzem meg a Vincelléri Iskolát. Csak később tudtam meg, hogy ő volt az iskola első igazgatója.

Megnéztem: a szürke, kopott épület látványa elszomorított. Pályakezdő éveimet egy nagyon szép tótkomlói iskolában töltöttem, ami egy nagy parkban van, a kaputól 40-50 méteres rózsalugas vezet a bejáratig. Ott a tanulólétszám akkor 900-1000 között volt. Így aztán közöltem Lengyel Sándorral, hogy semmi kedvem nincs a Vincelléri Iskolában tanítani, ő azonban biztatott, hogy beszéljek az iskola igazgatójával, Seress Bélával, hátha megváltozik a véleményem, és elfogadom az állást. Mivel a tanévkezdés is közeledett, jelentkeztem az igazgatónál. A kicsi irodában ő is és helyettese, Kis-Szölgyémy Ferencné is nagyon kedvesen fogadott. Miközben kellemesen beszélgettünk, egy fiatal tanár, Gulyás Sándor is csatlakozott hozzánk, aki mindjárt néhány csattanós vicc előadásával szakította meg a szakmai megbeszélést.

Pár nap gondolkodási idő után elfogadtam az állásajánlatot. Döntésemet az igazgató is örömmel fogadta, így tanévkezdésre a tanári kar létszáma is megvolt. Úgy gondoltam, pár évig majd itt tanítok. Megismerkedtem a kollégákkal, és örömmel tapasztaltam, hogy a jókedvű testületben lelkiismeretes pedagógiai munka folyik, és a hiányos tárgyi feltételek miatt nem panaszkodott senki.

Teltek-múltak az évek, a tanulói létszám évről évre növekedett, amivel párhuzamosan természetesen a nevelőtestület létszáma is nőtt. Munkánkkal a szakfelügyelet is elégedett volt, annyira, hogy évente legalább két alkalommal az iskolánkba szervezték a szakmai továbbképzéseket. Ez azt jelentette, hogy rendszeresen bemutatóórákat tartottunk, amik után jó hírünk nemcsak a járásban, hanem a megyében is terjedt.

Az egyre növekvő tanulói létszám szükségessé tette az iskola bővítését, és az építkezéssel együtt járó kihívások tovább erősítették a nevelőtestület egységét. Szakmai munkánk elismerését igazolta, hogy gyakorló pedagógusokat fogadtunk, akiket átsegítettünk a pályakezdés nehézségein.

De hogyan lett abból a pár évből 34 év? A válasz egyszerű: a magas színvonalú nevelő-oktató munka mellett őszinte baráti kapcsolatok segítettek a nyugodt alkotási tevékenységet, és hangulatos testületi kirándulások erősítették az összetartozást, sőt, idővel a szülőkkel is szerveztünk közös kirándulásokat, így a szülők-nevelők közt is még jobb kapcsolatot sikerült kialakítani.

1983-ban igazgató-helyettesi megbízást kaptam az alsó tagozatban. Az itt tanító kollégáim lelkiismeretes munkáját igazolta, hogy a szülők szívesen íratják be gyermekeiket iskolánkba. Úgy érzem, hogy óralátogatásaim során én is segítettem munkájukat.

A jelenleg is ott dolgozók munkájának eredményeként az iskola azóta is őrzi jó hírnevét. Ha érdeklél beszélgetek, és mondom, melyik iskolában tanítottam, rögtön megjegyzik: „ja, az egy jó iskola!”.

És hol van az a szürke, kopott épület? A helyén már egy tágas, világos, modern épület áll, de talán a „Vincellérház” szelleme még most is ott kereng valahol. Hogy miért gondolom így? Tanítványaink közül többen visszatértek, hogy itt tanítsanak, és sokan, akik csak gyakorlóéveik eltöltését tervezték itt, ők sem kerestek másik intézményt, itt maradtak.

És az igazgatók? Akik kívülről érkeztek, már az első pillanatban érezniük kellett, hogy itt jó hagyományok vannak, amit nem szabad megváltoztatni, és olykor csak egy magasabb pozíció csábította el őket.

Visszaemlékezésem végén kívánom, hogy a jó közösségi és alkotói szellem, ami ezt az iskolát jellemezte és jellemzi ma is, maradjon ilyen! Tudom, változnak a körülmények, de a pedagógusok példamutatása örök, és ezt a szülők és gyerekek szeretetükkel meg is hálálják. A jelenlegi iskolavezetésnek és ott dolgozó kollégáimnak kívánom, hogy a múlt sikereire építve legyenek eredményesek, és legyenek büszkéek arra, hogy ennek az iskolának a pedagógusai.

Éz a „valahol”, itt van a talpunk alatt!
(Magyarország!
Fiatalkoromat! Tudom nem kevés
amit késtem Tőletek. De csak így, csak ezért
is dehisz jéni! (Már pedig e Newretnél annyi
hőni halottja volt, most hási élőkre van szük-
sége! Híven, Ti azok lennétek!
Mégfásadt, öreg, de merészet, hirt
sugársó hásonnal ölelletz Beuetelet!
Süles int éme
a Newretnél bülház fogja
1998. november 5. én
Lure napján

Hol volt, hol nem volt...

Nem kaphattam volna nehezebb feladatot, mint azt, írjak a Kőrösiben eltöltött 36 évről. Mit is választhatnék ki 1971 augusztusától a történések sorozatából? Hiszen ma is az én közösségem akkor is, ha a gyerekeket, a kollégák egy részét és a napi gondokat már nem ismerem.

Első és az utolsó munkahelyem – persze ez nem érdem. Mégsem tudom elképzelni: máshol és másként hogyan dolgoztam volna. Inkább életforma volt az, ami itt történt, nem csupán munka. Frissdiplomásként szeretettel fogadtak – akkori nevén – az érdi 7. sz. Általános Iskolában. Mai meghatározással mentorom, tanítóm, példaképem Kis-Szölgvény Ferencné igazgatóhelyettes – Mária volt. Mindaz, amit tőle ellestem, végigkísérte pályámat.

Vallom, egész életemben tanultam a kollégáktól: türelmet, kitartást, szakma- és gyerekszeretetet, szülőkkel való együttműködést. Mindenkitől mást, hiszen nagy egyéniségek voltak tantestületünkben.

Rengeteg időt töltöttünk együtt. A napi munka után, nyári táborokban sokszor harminc napot a Balatonnál, az ország szinte minden részén, tűz mellett ülve, hátizsákot cipelve a vándortáborokban, esőben, sárban, napsütésben, télen hóban, itthon és külföldön együtt: tanár és diák. Ha találkozunk a „régiekkel” vég nélkül tudunk anekdotázni. Jó néhány egykori tanítvánnyal – ma már szülővel, kollégával - alakult ki máig tartó baráti viszony. Érzem a tiszteletüket, szeretetüket, hol Kanadából, New Yorkból vagy éppen Koszovóból kapok levelet. Külön öröm számomra, hogy a mai „derékhad” pedagógusai a város iskoláiban azok az egykori ifik, akik velünk voltak. Ha jól számolom, iskolánkban is több mint tíz fiatal kolléga – egykori tanítványaink – viszi tovább megújítva, átalakítva hagyományainkat.

Ma már nehezen lehet elképzelni, hogyan vészeltünk át három átépítést a napi tanítás mellett. Miként tudtuk a munkát megszervezni úgy, hogy ne sérüljön a gyerekek érdeke, ne kerüljön veszélybe továbbtanulásuk, ne rójunk túl nagy terhet a kollégákra. 1982-től lettem igazgatóhelyettes. Ma is visszacseng akkori igazgatóm hangja, amikor megbeszéltük a feladataimat: értesz, tudsz mindent? Bátortalanul válaszoltam: igen. Ma még így érzed, mondta, aztán rájössz, minden nap újra tanulod a tennivalókat.

Bizony így volt. Reggel negyed nyolc és nyolc óra között meg kellett oldanom sokszor a fél tantestület problémáját, gyerekek, szülők gondját, baját vagy indultam

helyettesíteni. A saját tennivalóimat csak délután tudtam elvégezni. Nem egyszer nevettek kollégáim, hogy rosszul osztom be az időmet.

Hogyan is lehetne visszaemlékezni a rengeteg programra, tanulmányi-, sport-, kulturális versenyre melynek részese lehettem, a sikerekre, néha kudarcokra? Mindenkor jó közösség volt a tantestületünk, számíthattunk egymásra akkor is, amikor iskolai, városi, megyei, országos rendezvényeket szerveztünk.

Mit kívánhatnék a jövőre nézve? Legyen bármennyi gond, mindent meg kell és meg lehet oldani. De ha becsöngetnek, és becsukódik az ajtó, az órán elhangzottaknak nem elsősorban a tanítás folyamata miatt van jelentősége. Azt a miliót viszik tovább a gyerekek, ami itt megteremtődik: a tudásvágyat, az iskola hangulatát, a versenyek izgalmát, az együvé tartozás gondolatát: kőrösisek vagyunk!

Kívánom és elvárom, hogy a Körösi továbbra is Érden a legnevesebb iskolák egyike legyen!

Markoltné Perger Emília festménye

Miért éppen Kőrösi?

Gyorsan változó világunkban, a rohanó hétköznapok kötelezettségei közepette nehéz állandó, biztos pontokat találni. Haladni kell a korral! Figyelni kell a kihívásokra! - hangzik gyakran a közhelyszámba menő intellem. A haladás, valós vagy vélt célok elérése érdekében mindent gyakran átértékelünk, megváltoztatunk, átszervezünk, újraírunk és újrafekeszítünk, s hajlamosak vagyunk megfélekedni állandó és maradandó értékeinkről. S ebben a helyzetben különös jelentősége van az olyan embereknek, akik koroktól és ideológiáktól függetlenül példaképek lehetnek. Ilyen ember volt Kőrösi Csoma Sándor, aki utazásai révén olyan széles látókörre tett szert, mely kevés kortársának adatott meg.

Tanintézetekre, a csomakőrösi elemi iskolára, a nagyenyedi Bethlen Kollégiumra, a Göttingeni Egyetemre mindig szeretettel gondolt. Ezekben az iskolákban alapozta meg tudását, sokrétű nyelvismeretét, melyek legnagyobb, legértékesebb kincsei voltak. Szorgalma, kitartása, elszántsága, céltudatossága és áldozatkészsége, szerénysége és együttműködési képessége révén tudott boldogulni idegen környezetben, más kultúrák és vallások követői között. Bizalmat tudott kelteni maga iránt, s idegen környezetben, szegényen és kiszolgáltatottan barátokra tett szert a hazájától távoli ázsiai tájakon.

Tudott alkalmazkodni emberekhez, élethelyzetekhez, váratlan és kiszámíthatatlan eseményekhez anélkül, hogy egyéniségét és céljait feladta volna. Nem kápráztatták el az anyagi hívságok, nem vált a materiális javak megszerzésének esztelen rabszolgájává. Ma ez legalább olyan fontos, mint Kőrösi Csoma Sándor korában volt.

A mai Európában - és a világban egyaránt - nekünk is barátokra és szövetségesekre van szükségünk azért, hogy boldoguljunk. Az együttműködés képessége az élet minden területén, családban, munkában, emberi kapcsolatokban, lakóhelyi, iskolai közösségekben egyaránt fontos. Nem szabad önzően, csak egyéni érdekek mentén nézni és intézni a dolgainkat, mert akit az egoizmus csapdája rabul ejt, az nemcsak környezetének, hanem önmagának is súlyos károkat okozhat tetteivel, szavaival egyaránt.

Az előrelépést, a boldogulást gyakran hamis versenyként próbálják meg beállítani azok, akik azt hiszik, a másikat el kell taposni azért, hogy ne lehessen ellenfél. Győznie kell, vagy téged győznek le! – hirdetik az ostoba reklámok, megfélekedve arról, hogy a teljesítmény, a kimagasló produktum lehet az igazi siker záloga, s nem a könnyörtelen történet, amely gyakran ellenségeket szül, és felemészti a törtető energiáit is. Kőrösi

Csoma Sándor soha, senkin nem gázolt át, s nagyon vigyázott arra, hogy senkit se hozzon hátrányos helyzetbe. Mindig munkával, szorgalommal ment előre, s ez ma is fontos üzenet lehet. A talmi ragyogás nem vonzotta, a mulandó látszatsikerek nem kábították el. Nem a vagyongyűjtés volt az életcélja, s nem a pénzhajhászás töltötte ki az életét. Szerényen élt, mégis gazdag örökséget hagyott ránk. Szerette az idegen nyelveket, élete végén 16 nyelven írt, olvasott és beszélt.

A nyelvtanulás és a nyelvtudás ma is nagyon lényeges, mert a nemzetközi életben, a külhoni és az itthoni munkavállalásban, utazások során egyaránt felbecsülhetetlen előnyt jelent, ha világnyelveken meg tudjuk értetni magunkat. Kőrösi Csoma kortársa visszaemlékezése szerint „a gyaloglást bámulásig győzte”, s ez üzenatként is felfogható, hiszen állóképességünk, fizikai teherbírásunk fontos feltétele lehet teherbíró és munkavégző képességünknek. Kőrösi Csoma Sándor bár messzire vándorolt, s a távoli Himalája tövében, Dardzsilingben halt meg, mindig hű maradt szülőhazájához.

Fontos tulajdonsága volt a hálaérzet. Soha nem feledkezett meg azokról, akik segítettek útja során, akik mellé álltak, s nehéz élethelyzetekben támogatást nyújtottak neki. A gyermekeknek sem szabad soha megfeledkezni azokról az áldozatokról, amit szüleik és tanáraik hoztak értük, nevelésükért, taníttatásukért.

A tudás olyan érték, amely mindig kamatozik, megosztható másokkal, és szebbé, érdekesebbé, élhetőbbé teszi a világot. A tudás, tanulás nélkül nem szerezhető meg, s az iskolapadban nem fejeződik be az a folyamat, amely élethosszigan tart, s adhat erőt és energiát az előttünk álló feladatok megoldásában.

Ha nehézségeink, problémáink vannak a hétköznapok során, eltűnődhetünk, milyen megpróbáltatásokon ment keresztül Kőrösi Csoma Sándor, aki a Himalája hegyvilágában, négy-ötezer méter magas hágókon átkelve, hóviharban, fagyban, szegényen és magányosan ment előre. Céljait soha nem adta fel! Tudott alázatosan tűrni, és tudott elszántan küzdeni. S a kitartó munkájával olyan eredményeket ért el, melyek ma is megbecsültté teszik nevét Keleten és Nyugaton egyaránt.

Az atomkorszak derekán, az ember Holdra szállását követően, a Mars- program tervezése közepette is sokat tanulhatunk Kőrösi Csoma Sándortól!

Szívből kívánom, hogy az érdi Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola diákjai legyenek méltó követői a székelyek szentként tisztelt tudós világvándorának!

Kőrösi Csoma Sándor dardzsilingi síroszlopa jobb oldalán a Magyar Tudományos Akadémia emléktáblája foglal helyet. Ennek szövegezése közt Széchenyi István szívbemarkoló szavai is olvashatók, amelyeket döblingi magányában vetett papírosra:

„Egy szegény árva magyar, pénz és taps nélkül, de elszánt, kitartó hazafiságtól lelkesítve – KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR – bölcsőjét kereste a magyarnak és végre összeroskadt fáradalmai alatt. Távól a hazától alussza örök álmát, de él minden jobb magyarnak lelkében.” *(Gróf Széchenyi István)*

Emlékfoszlányok

*„... tél van
s kint csak a rontás,
bent a múlt, és bent a betűk, az írás,
bent a szó, és bent, idebent a lélek,
minden itt van, itt a remény is, innen
nő a magasba!”*

(Markó Béla)

Jó érzéssel gondolok vissza az iskolában eltöltött közel három évtizedre, tanítványaimra, kollégáimra, az osztálykirándulásokra, a rengeteg irodalmi, történelmi emlékhelyre, múzeumra, a rendszeres színházlátogatásokra, pedagóguskirándulásokra, iskolai eseményekre.

Emlékszem, az iskolanévadóra pályázva mekkora gonddal készítettük a Kőrösi Csoma-albumot könyvszerűen összefűzhető A3-as lapokra (évek múlva is ott állt a névadó tiszteletére kiállított tárgyak között). Örvendtem, hogy Erdély szülőtte lett a névadónk.

Alkalmam nyílt Kőrösi Csoma szülőföldjére elvinni a tanítványokat. Hetekig tartó felkészülés után Csomakőröstől Enyedig, a Vöröstorony-szorostól Máramarosszigetig, Mikes Kelemen, Tamási Áron, Benedek Elek, Nyíró, Sütő András, Wass Albert, Ady, Kölcsey, Arany János szülőhelyén, a moldvai csángók földjén rengeteg emlékhelyet bejártunk. Erdélyi barangolások címen két kötetben örökítettem meg a kirándulásokat.

Egyik legszebb emlékem a versmondókkal való foglalkozás. Sok közös fellépésünk volt rendhagyó irodalomórákon, ünnepségeken, írói esteken még külföldön is. A városban a Székely Versmondókört vezettem, nevében is jelezve, az erdélyi költészet megismertetése volt a célom. Úgy éreztem, hogy ez szülőföldemmel szembeni kötelességem is.

Így került sor az erdélyi írói estek szervezésére is. Kányádi Sándor, majd Csoóri Sándor voltak első vendégeink a városi versmondók meghívására. Az első sikerek után, Maitz Ferenc igazgató úr biztatására, az iskolánkban is megszerveztem a találkozókat.

Felidézem röviden, kik voltak iskolánk vendégei: Erdélyből: Sütő András, Markó Béla, Molnos Lajos, Farkas Árpád, Magyar Lajos, Király László, Páll Lajos, Molnár Dénes, Emódi Etelka, Buzás András, Gazda József, Kerekes Tóth Erzsébet. Legtöbbjüket Czine Mihály irodalomtörténész mutatta be, aki szuggesztíven a lélek ünnepévé tudta avatni az irodalmat.

Legemlékezetesebb a Sütő András találkozó volt 1996-ban. Egy évig készültünk rá, mivel megelőzte egy körzeti vetélkedő, a csapatok tablóját kiállítottuk a zsbongóban. Az író a vártnál korábban érkezett, az udvar felől jött feleségével rövid ujjú ingben, sapkában, vállra vetett kabáttal. A zsbongóban megilletődve szemlélte végig a tablót: „Volt nagyenyedi kisdiák lépett be meghatottan az iskola kapuján. Tisztelgő emlékezéssel néztem a székely lángész kultuszát...” Kivételes élmény volt megismerkedni Sütő Andrással, az író is „felejthetetlen közösségi szép élményt” köszönt meg dedikációjában, „láttam szívüket a nyitott tenyerükön”... írta Vendégkönyvünkbe.

Az írói est az ünnepi könyvhét megyei megnyitója volt. Az írot Ablonczy László mutatta be. Rendkívülivé, 28 oldalas kis „könyvvé” sikeredett a Meghívó is, Sütő Andrásnak írt versekkel, köszöntőkkel, az író műveiből vett idézetekkel, fényképekkel. 11 év múlva Puszt Kamaráson a Szülőházban könyvei között találtunk rá a mi meghívónkra. Sikaszón is találkoztunk az íróval, kiránduló csoportunkat nyaralójában fogadta, a kerti hosszú asztalnál beszélgettünk.

Iskolánkban érdi művészek is bemutatkoztak: Bíró András, Eöry Emil, Domonkos Béla, Darabont Tamás, dr. Tállai Katalin, Kóka Rozália. Budapestről: László Gyula, Kiszeli István, Beke György, Kiss Dénes, Gyurkovics Tibor, Bartis Ferenc, Erdélyi Zsuzsanna, Pap Gábor, Petrás Mária, Ferencz Éva, Fábíán Éva, Sinkovits Imre, Bicskei Tibor, Almási Éva, Ferenczy Csongor, Macskássy Izolda.

A művészekről kéziratos örök érvényű „intelmeket” kértem, Csoóri írása lett a címadó: Kiindulópont – alcím: Híres emberek keze írása érdi diákoknak. Aki kézbe veszi, „tudni fogja, a soroktól pár centire volt a kéz, amelyik írta, talán fél méterre pedig az a szív, amely rendületlen dobbanásaival éltette azt, aki írta...” (Dr. Tóth Pál). Sikerült megalapoznunk az iskola Kézirattárát. Hiszem, hogy sokan lapozzák!

Hálás vagyok, hogy mindezt megélhettem!

A legjelentősebb kulturális események iskolánk életéből

- 1985 – A tantestület erdélyi körutat tett Simonné Donkó Judit vezetésével.
- 1988 – Petróczi Éva költő rendhagyó irodalomórát tart.
- 1990 – A tantestület számos tagja Párizsba látogat.
- 1991 – A nevelőtestület Rómába utazik.
- 1993 – Grétsy László előadása.
- 1994 – Gyurkovits Tibor író rendhagyó irodalomórát tart.
- Molnos Lajos költői estje, bemutatja Czine Mihály irodalomtörténész.
 - A Kőrösi napok vendégei: Macskássy Izolda festőművész, Terjék József író, Szervátiusz Tibor szobrászművész, Almási Éva színművész, Bitskey Tibor színművész, Ferenczi Csongor színművész.
 - Iskolánk vendége Molnár Dénes költő-grafikus, bemutatja Beke György.
 - Bíró András szerzői estje.
- 1995 – Ambrus András színész előadói estje.
- Vendégünk Markó Béla költő, az RMDSZ elnöke, és Czine Mihály irodalomtörténész.
 - Domonkos Béla szobrászművész kiállítása a Kőrösi napokon.
 - Kiss Dénes költő, nyelvész előadása.
 - Páll Lajos festőművész bemutatkozása. Bemutatják Czine Mihály irodalomtörténész és Péterffy László szobrász.
 - Juhos Kiss Sándor festőművész– iskolánk tanára– kiállítása.
 - Csukás István és Tállai Katalin költői estje, illetve Tállai Katalin kerámia-kiállítása. Bemutatja Csukás István költő.
- 1996 – Zombori Ottó csillagász előadása.
- László Gyula régész, festő kiállítása és előadása.
 - Sütő András író, Ablonczy László közíró, kritikus, színházigazgató és Sinkovits Imre színművész előadása.
 - Első karácsonyi hangversenyünk az érdi Regina Mundiban. Fellépnek a zenetagozatos diákok, és énekelnek iskolánk pedagógusai is. Ez az adventi koncert hagyományt teremtett.
- 1997 – Erdélyi Zsuzsa, Európa-díjas néprajzkutató előadása.
- 1999 – Darabont Tamás festőművész kiállítása, bemutatja Pálffy G. István újságíró.
- Eőry Emil festőművész kiállítása.
 - Csoma Éva (a Kőrösi család leszármazottja) iskolánkban.
 - Szomszéd Anna– egykori kollégánk– grafikáinak kiállítása.
 - „Érd 1000 éve” kiállítás iskolánkban.

- 2000 – Donkóné Simon Judit: Kiindulópont I. című kiadványának megjelenése.
- Baksay Éva keramikusművész kiállítása.
 - Vaád Éva grafikus, keramikus kiállítása.
 - A budapesti Erkel Színház „Összművészeti Gála.” című nagyszabású produkció közreműködő kórusa az Avis Cantrix Gyermekkar, karnagya Rápli Györgyi.
- 2001 – Donkóné Simon Judit: Erdélyi honismereti barangolás című kiadványának bemutatása.
- Érd ezer éve című kiállítás.
 - A csillagok alatt - Kolláth Zoltán csillagász előadása.
 - Sípos Endre festőművész kiállításmegnyitóján – Budapest Józsefvárosi Galéria – közreműködik az Avis Cantrix Gyermekkar.
 - Haraszi Gyula– iskolánk tanára– festőművész kiállítása.
 - Október 23-án az Avis Cantrix Leánykar a Mátyás Templomban az ünnepi kórushangverseny közreműködő kórusa.
- 2002 – Szabó Gyula színművész a vendégünk.
- Megjelenik Donkóné Simon Judit CD-je, amin kedvenc verseit mondja el.
 - Donkóné Simon Judit: Kiindulópont II. című kiadványának megjelenése.
 - M. Keresztes Zsuzsa keramikus, szobrász kiállítása.
- 2003 – Igaz Gyula festőművész kiállítása.
- Dr. Kubassek János, a Magyar Földrajzi Múzeum igazgatójának könyvbemutatója.
 - Donkóné Simon Judit: Kiindulópont III. című kiadványának megjelenése.
 - Október 23-án az Avis Cantrix Leánykar a Mátyás-templomban az ünnepi kórushangverseny közreműködő kórusa.
- 2004 – „Daloló Magyarország Európa szívében” – az Avis Cantrix Gyermekkar fővárosi fellépése.
- 2005 – Az Avis Cantrix Leánykar a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem diploma-koncertjeinek közreműködő kórusa. A felkérés 2010-ig évente ismétlődik.
- Az Avis Cantrix Gyermekkar rádiófelvétele a Magyar Rádió 22-es stúdiójában.
 - „Év gyermekkara” cím elnyerése.
- 2006 – Vendégünk a Muzsikás Együttes.
- Darabont Tamás festőművész kiállítása.
 - Újévi koncert a Regina Mundiban.
- 2007 – IX. Európai Ifjúsági Zenei Fesztivál Nyitó Gála Budapest, Margit-sziget - az Avis Cantrix Gyermekkar közreműködő kórus. Karnagy: Rápli Györgyi.
- Budapest Művészetek Palotája – az Avis Cantrix Leánykar a Jamie Winchester jazzkoncert közreműködő kórusa.
 - Érd Megyei Jogú Város kiváló tanulója: Szalma Lili 6. c, Szabó Gergely 6. c, Majtényi Natália 8. c, Sziládi Hajna 8. c.

- 2008 – Dr. Sirály Péter előadása: Két hét Tibetben.
 – Az Avis Cantrix Leánykar önálló hangversenye a Magyar Nemzeti Galériában.
- 2009 – Honfoglalás című kiállítás.
 – Az Avis Cantrix Leánykar önálló hangversenye a Magyar Nemzeti Galériában.
- 2010 – Liska Balázs fotókiállítása
 – Érd Megyei Jogú Város Kiváló Kórusa az Avis Cantrix Leánykar.
 Karnagy: Rápli Györgyi.
 – Iskolánk a Művészetek Palotája partneriskolájává válik.
- 2011 – A Rozsdalovag című musical a „Fidelio” színpadán – a 7. zenei osztály országos bemutatója Budapesten.
 – Ötórai Teaház (kezdeményező-szervezője Nagy B. Gabriella): Vendég T. Mészáros András polgármester úr, dr. Öveges Kristóf rendőrkapitány.
 – Avis Cantrix Leánykar koncertje Budapesten a Rázene Egyesület Jubileumi Gálakoncertjén.
- 2012 – Ötórai Teaház (kezdeményező-szervezője Nagy B. Gabriella): Vendég dr. Ferencz Dóra jegyző; Bognár Nándor, az Érdi Újság főszerkesztő; dr. Kubassek János geográfus, a Magyar Földrajzi Múzeum igazgatója.
 – „Hangukatkoncert” iskolánkban a Művészetek Palotája szervezésében.

A játékok kezdeményezője, szervező-rendezője iskolánk, (2011–2012)

Egy szakfelügyelő visszanéz

*A szakfelügyelő visszanéz,
A szakfelügyelő ködbe vész.
Ma parkoló pályán a józan ész,
És az alkotó elme nem merész.*

De kezdhettem volna valahogy így is: Hol volt, hol nem volt, vagy még inkább így: Régen volt, talán igaz sem volt. Hej, pedig mégis csak valóság az, hogy 28 éven át felügyelőként koptattam az egyik érdi általános iskola folyosóit, tantermeinek padlózatát. Pedig pályaválasztásom idején nem jutott eszembe a szakfelügyelőség, sokkal inkább akartam lenni futballista vagy nótaénekes.

Boldogult tanyai tanítóskodásom két éve alatt jó néhány felügyelő lett kíváncsi pályaindulásom gondjaira. Mi tagadás, nem mindenben nyertem meg tetszésüket. Szóval nem kaptam tőlük kedvet az ilyesfajta munkához. Ám ennek ellenére 1963 augusztusának végén leszálltam az érdi buszról, s megálltam egy szürke barakk-épülettel szemben. Hátával meredt az utcára. Keskeny, sötét folyosóján ballagva az irodaajtó felé, kedvem lett volna visszafordulni, de már bekopogtam. Két mosolygós arc fordult felém bátorítóan. – Jó helyen jár, ha idehelyezték. – Seress Béla vezette az iskolát, Kis-Szölgvény Mária volt a helyettese. Befogadtak, és én őket vizont. A sorsom végleg eldőlt.

Később több alkalmam is lett volna elpályázni innen. Közelebb a centrumhoz, hogy ne kelljen akkor is buszra szállnom, amikor tanítani megyek. De nem! Számomra az emberek mindig fontosabbak voltak a tárgyaknál, a környezetnél. Harmincöt évre lett a munkahelyem az iskola. Közben nem csak nevében változott, de átépítésre is sor került néhányszor. Volt vincellértelepi, 7. számú, majd Körösi Csoma Sándor. A négy tanteremből tíz, illetve végül húsznál is több lett. Jómagam eltévedek benne.

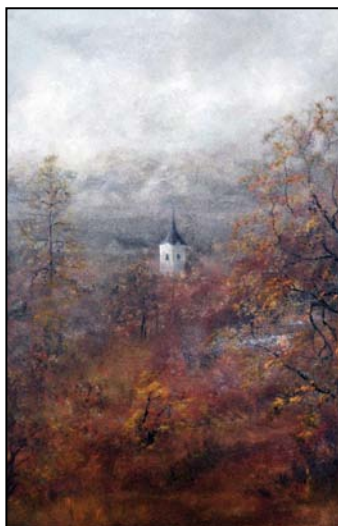
Az is igaz, hogy 28 éven át „vendég” voltam itt, ahol vállalt feladataimnak csak harmada, negyede volt a konkrét tanítás, azaz két-három napnál többet nem tölthettem, mert, 40-45, később 300-nál is több iskola kínált jó lehetőségeket fellépéseimre, közszerepléseimre, óralátogatásokra, felmérésekre, továbbképzésekre, tanácskozásokra, eszmecestrékre. Úgy gondoltam, hogy nekem mindenekelőtt ezen a területen kell helyt állnom. Ha jól mennek a dolgaim, akkor odahaza nem érhet baj.

Visszanézve az elmúlt évtizedekre, kis túlzással azt állíthatom: jöttem, láttam, győztem! – mint mikor a sikeres sportolók két ujjukkal a győzelem jelét mutatják a szurkolók felé. Amerre jártam, mindig tudatosan gyűjtöttem az ötleteket, a hatékony módszereket, olvastam a legújabb szakirodalmat, hogy ne fogyjak ki a jó tanácsokból. Tanultam is kellő szorgalommal. Láttam szebb órákat, mint amilyenre én bármikor is képes lettem volna, de tanultam intézményesen is. Újabb tanári szakot végeztem, doktoráltam, és megvédtem eredeti diplomámat.

A továbbképzések leghatékonyabb formái a tanfolyamok voltak, mind emberileg, mind szakmailag. Ilyenkor például sok-sok száz képesítés nélküli pedagógusnak adtunk muníciót, bátorítást a tanuláshoz, a pályán maradáshoz. Majdnem hihetetlen, de néhányan olyan sikeresek lettek, hogy igazgatók, felügyelők is kikerültek közülük. És ez igaz a mi iskolánkra is.

Szerettem ezt a munkát, mert mód kínálkozott grafomániám kiélésére is. Sokat írtam. Jegyzőkönyveket, nevelési programokat, kisebb-nagyobb tanulmányokat, no meg pedagógiai szakkikkeket, szakkönyveket is. Teszem ezt azóta is. Véglegesen nem szakadtam el a pedagógiától, ettől az iskolától.

Manapság nincs már szakfelügyelet. De lehet, hogy valamilyen formában szükség lenne erre a szolgáltatásra, leginkább a szaktanácsadás feladatkörét kellene intézményesíteni. Jómagam azt szerettem ebben a feladatkörben, hogy benne elsősorban a segíteni akarás dominált, nem a tettenérés, a szankcionálás. Mindig is egyéniségeket kerestem, és találtam a kollégák közt, és a szépen kijutott elismerések mellett ez volt a munkám legnagyobb ajándéka.

Andorkó Viola: Templom

Versenyeredmények a teljesség igénye nélkül

- 1998 – „Napvadászat” megyei földrajzverseny: Nagy Edit, Boros Anikó és Karaffa Mariann – I. helyezés. Tanár: Nagy Júlia.
- „Utazók – utazások” megyei verseny: Csatlós Máté 7. a – III. helyezés, Koncz Anita 7. a IV. helyezés. Tanár: Kincses Katalin.
 - Dr. Less Nándor országos földrajzverseny: Nagy Edit – I. helyezés. Tanár: Nagy Júlia.
 - Területi népzenei verseny: Kis Andrea és Kis Erika 2. zenei osztály – bronz fokozat. Tanár: Ilosfai Csilla.
 - Megyei komplex tanulmányi verseny: Dufek Anna 4. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: dr. Tasnádiné Kiss Ilona.
 - Zrínyi Ilona megyei matematikaverseny: Ravasz Dóra és Horváth Ákos 4. a, Tóth Livia 4. zenei osztály – I. helyezés.
 - Országos novellaíró pályázat: Horváth Zsófia 5. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- 1999 – Országos irodalmi pályázat a „Balkezes gyermekeknek”: Fucskó Kitti 8. zenei osztály – VII. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- Területi népzenei verseny: Lőrinczi Zsuzsanna 4. zenei osztály – II. helyezés: Tanár: Ráplí Györgyi.
 - Megyei népzenei verseny: Lőrinczi Zsuzsanna 4. zenei osztály – II. helyezés: Tanár: Ráplí Györgyi.
 - Megyei kémiaaverseny: Szabó Attila 8. b – V. helyezés. Tanár: Pilter Istvánné.
- 2000 – Bod Péter megyei könyvtárhasználati verseny: Bana Péter 8. b – I. helyezés. Tanár: Tóthné Fekete Julianna.
- Országos novellaíró pályázat: Horváth Zsófia 5. zenei osztály. Tanár: Hernádi Beáta.
 - Megyei népzenei verseny: Lőrinczi Zsuzsanna 5. zenei osztály – arany. Tanár: Ráplí Györgyi.
 - Zrínyi Ilona megyei matematikaverseny: Ravasz Dóra, Tóth Livia és Horváth Ákos 4. osztály – I. helyezés.
- 2001 – Bod Péter megyei könyvtárhasználati verseny: Orbán Janka 5. zenei osztály II. helyezés. Tanár: Tóthné Fekete Julianna.
- Országos novellaíró pályázat: Horváth Zsófia 6. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.

- Megyei mesemondó verseny: Szirmai István 2. b – II. helyezés. Fauszt Zsófia 1. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Gaál J. Attiláné.
- 2002 – Regionális székelly mesemondó verseny: Horváth Ida 6. b és Sándor Nikolett 5. a – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Területi mesemondó verseny: Csigi Ádám 2. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Gaál J. Attiláné. Pálya Pompónia 4. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: dr. Tasnádiné Kiss Ilona. Fauszt Zsófia 2. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Gaál J. Attiláné. Sziládi Hajna 3. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Madarassy Andrea.
- Megyei németverseny: Kincses Ármin 7. b – I. helyezés. Tanár: Kiss E. Judit.
- 2003 – Területi népdaléneklési verseny: Köves Zsuzsanna és Hacknauer Bettina 5. zenei osztályos tanulók – arany oklevél. Tanár: Ilosfai Csilla.
- Körzeti mesemondó verseny: Pálya Pompónia 4. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: dr. Tasnádiné Kiss Ilona, Sziládi Hajna 3. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Madarassy Andrea. Csigi Ádám és Fauszt Zsófia 2. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Gaál J. Attiláné.
- „Életünk TV nélkül” országos rajzpályázat: Cseke Márton, Kun Gazda István, Simonics Mercédesz, Gurabi Alexandra 5. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- Pesti Est versíró pályázat országos forduló: Kocsis Brigitta – I. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- „Szép magyar beszéd” országos Kazinczy szépkiejtési verseny: Albert Szandra 7. zenei osztály – arany. Tanár: Rábel Júlia.
- 2004 – „Szájruj szájra” megyei előadói verseny: Sziládi Hajna 5. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- Bíró András szavalóverseny: Pálya Pompónia 6. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Simonyi Zsigmond megyei helyesírási verseny: Hamar Erzsébet – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Területi mesemondó verseny: Kontra Dorottya 1. a – arany. Tanár: Peretsényiné Kosziba Ildikó.
- Megyei népdaléneklési verseny: Erényi Júlia 2. zenei osztály – ezüst oklevél, Bosits Miklós, Csigi Ádám, Fekete Zsolt, Horváth Zoltán, Huller Ádám, Kóczán Péter, Orbán Gellért 4. zenei osztály – ezüst oklevél. Tanár: Ilosfai Csilla.
- 2005 – Megyei népdaléneklési verseny: Erényi Júlia 3. zenei osztály – ezüst oklevél, Csigi Ádám, Horváth Zoltán, Huller Ádám, Kóczán Péter, Orbán Gellért, Oláh Márk, Gasparik Gergely 5. zenei osztály – ezüst oklevél. Tanár: Ilosfai Csilla.

- Regionális vers- és prózamondó verseny: Pálya Pompónia 7. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- „Szép magyar beszéd” irodalmi verseny megyei forduló: Sziládi Hajna – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- Bíró András vers- és prózamondó verseny: Erényi Júlia 3. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: dr. Tasnádiné Kiss Ilona. Szilas Judit 4. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Oláhné Balogh Tünde. Csigi Ádám 5. zenei osztály – II. helyezés, Sziládi Hajna 6. zenei osztály – I. helyezés, Fauszt Zsófia 5. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- 2006 – „Élhetőbb Budapestért” pályázat: Sziládi Hajna 6. zenei osztályos tanuló – fődíj. Tanár: Hernádi Beáta.
- Megyei népdaléneklési verseny: Erényi Júlia 4. zenei osztály – ezüst oklevél. Tanár: Ilosfai Csilla.
- Országos bukovinai mesemondó verseny: Sziládi Hajna 7. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta. Pósa Fanni 5. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- Országos Arany János anyanyelvi verseny: Pósa Fanni 5. zenei osztály – II. helyezés, Szilas Judit 5. zenei osztály III. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- „Nyelvünkben élünk” megyei anyanyelvi verseny: Sziládi Hajna 7. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- Területi prózamondó verseny: Hradszky Boglárka 6. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- József Attila vers-, mese- és novellaíró pályázat: Sziládi Hajna 7. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- „Regősök húrján” regionális versmondó verseny: Szalma Lili 5. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- Megyei komplex tanulmányi verseny: Takács Hajnalka 4. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: dr. Tasnádiné Kiss Ilona.
- Megyei rajzverseny: Majtényi Natália – 6. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- 2007 – Simonyi Zsigmond helyesírási verseny Kárpát-medencei döntő: Szilas Judit 6. zenei osztály XI. helyezés. Tanára Cserpák Judit.
- Országos Kazinczy szépkiejtési verseny: Sziládi Hajna 8. zenei osztály – bronz fokozat és különdíj. Tanára: Hernádi Beáta.
- Megyei Kazinczy szépkiejtési verseny: Sziládi Hajna 8. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta. Rác Nikoletta 5. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Megyei Simonyi Zsigmond helyesírási verseny: Szilas Judit 6. zenei osztály – I. helyezés. Pósa Fanni – 6. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.

- Mathias Rex prózamondó verseny: Szalma Lili 6. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Cserpák Judit. Erényi Júlia 5. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna. Pósa Fanni 6. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Cserpák Judit. Sziládi Hajna 8. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- Weöres Sándor Színhátszói Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyák – ezüst fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- 2008 – Országos rajzverseny „Mexikó csodálatos világa”: Zolcsák Eszter 7. zenei osztály és Márton Barbara 8. zenei osztály különdíj, Majtényi Natália 6. zenei osztály – 5. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- „Reneszánsz éve” megyei rajzverseny: Gabelics Anna 6. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- Dunakanyar népművészeti verseny – 5. zenei osztály csapata kiemelt arany érem. Erényi Júlia 5. zenei osztályos tanuló – ezüst oklevél. Tanár: Ilosfai Csilla.
- Területi prózamondó verseny: Szalma Péter 4. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Kujáni Éva.
- Mathias Rex prózamondó verseny: Sziládi Hajna 8. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta. Szalma Lili 6. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Cserpák Judit. Erényi Júlia 5. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna. Pósa Fanni 6. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- Weöres Sándor Színhátszói Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyák – ezüst fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Weöres Sándor Színhátszói Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyácskák – ezüst fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Regionális bábverseny – ezüst minősítés. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Megyei Hevesy György kémiaaverseny: Sándor László 7. osztály – 10. helyezés. Tanár: Kovácsné Viczkó Anna.
- Megyei Kazinczy szépkiejtési verseny: Sziládi Hajna 8. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta. Rátz Nikoletta 5. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny megyei döntő: Szilas Judit 7. zenei osztály – II. helyezés és Pósa Fanni 7. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- „Matekguru” országos matematikai verseny: Kui Péter, Végh Norbert, Horváth Botond, Gróff Roland 3. b – VI. helyezés. Tanár: Tóth Lászlóné.
- Körzeti angolverseny: Mihálka Attila 6. b – I. helyezés. Tanár: Kondri Szilvia.
- Területi angolverseny: Reizinger Zsófia, Szalma Péter, Szekenderovszki Krisztián, László Máté 5. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Futár Ernőné. Nagy Dominika, Horváth Henriett, Mihálka Attila, Rajner Dániel – II. helyezés. Tanár: Kondri Szilvia.

- Területi angol csapatverseny (5. és 6. osztály) – II. helyezés. Tanár: Kondri Szilvia.
- Területi németverseny: Kontra Dorottya 4. a, Tóth Orsolya 4. b, Lendvai Luca és Áder Anna 4. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Kovács Csabáné.
- Területi németverseny. Bíró Dániel, Gabelics Anna, Kiss Marin, Szalma Lili 7. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Kiss E. Judit.
- Körzeti németverseny: Gabelics Anna 7. zenei osztály – I. helyezés. Bíró Dániel 7. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Kiss E. Judit.
- Hevesy György országos kémiaverseny megyei forduló: Sándor László – 10. helyezés. Tanár: Rimóczi Györgyi.
- 2009 – Dunakanyar népművészeti verseny: Fehérvári Veronika Bogárka, Erényi Júlia, Zsigmond Bernadett 6. zenei osztályos tanulók – arany oklevél. Tanár: Ilosfai Csilla.
- Arany János országos anyanyelvi verseny: Takács Hajnalka 7. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Területi mesemondó verseny: Kontra Dorottya 5. a – I. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- CIAK junior országos forgatókönyvíró pályázat: Kóczán András – I. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.

Szücs Enikő (2. c) munkája

- Kazinczy szépkiejtési verseny: Erényi Júlia 7. zenei osztály – I. helyezés, Rátz Nikolett 7. zenei osztály – III. helyezés, Albert Vivien – 5. a. Tanár: Viktóriusz Anna.
- „Nyelvünkben élünk” megyei irodalmi verseny: Takács Hajnalka 7. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna. Szilas Judit 8. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- Országos Kazinczy verseny: Erényi Júlia 7. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Simonyi Zsigmond megyei helyesírási verseny: Szilas Judit 8. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Cserpák Judit. Takács Hajnalka 7. zenei osztály – I. helyezés. Kontra Dorottya 5. a – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Nyáridéző camú pályázat irodalmi kategória: Szabó Zsófia 8. zenei osztály – I. helyezett, Fauszt Zsófia 8. zenei osztály – I. helyezett, Csigi Ádám 8. zenei osztály – III. helyezett. Tanár: Hernádi Beáta.
- Területi prózamondó verseny: Szalma Péter 6. zenei osztály – I. helyezés, Szalma Lili 8. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- Simonyi Zsigmond helyesírási verseny Kárpát-medenci döntő: Takács Hajnalka 7. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- „Nyelvünkben élünk” körzeti anyanyelvi verseny: Szilas Judit 8. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Cserpák Judit. Takács Hajnalka 7. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Cimbora országos mesemondó verseny: Erényi Júlia 6. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna. Szalma Lili 7. zenei osztály – különdíj. Tanár: Cserpák Judit.
- Weöres Sándor Színjászó Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyák – bronz fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Weöres Sándor Színjászó Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyácskák – ezüst fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Mesék Mátyás királyról mesemondó verseny közép-magyarországi területi döntő: Erlnyi Júlia 6. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Angol nyelvi területi csapatverseny: 4. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Kondri Szilvia.
- Angol nyelvi területi csapatverseny: 8. osztály – II. helyezés, 5. osztály – III. helyezés. Tanár: Kondri Szilvia. 6. osztály – III. helyezés. Tanár: Futár Ernőné.
- Bolyai területi angolverseny: Oláh Andrea 7. d – III. helyezés. Tanár: Volfné Micheller Ildikó. Szkenderovszki Krisztián 6. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Futár Ernőné. – Német nyelvi területi csapatverseny: 7-8. osztály – I. helyezés. Tanár: Kiss E. Judit.
- Bolyai területi németverseny: Nagy Eszter 6. zenei osztály – I. helyezés, Kiss Marcell 6. zenei osztály – II. helyezés: Tanár: Kovács Csabáné.

- Széchenyi területi rajzverseny: Áder Anna 5. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta. Nagy Jázmin 8. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Kusnyár Evelin.
- Aradi Jenő megyei rajzverseny: Áder Anna 5. zenei osztály – III. helyezés. Tanár: Hernádi Beáta.
- Bolyai matematikai körzeti csapatverseny: 8. osztály – II. helyezés. Tanár: Hermann Erzsébet.
- 2010 – „Erkel Ferenc élete és munkássága” Pest megyei műveltségi vetélkedő: Erényi Júlia, Dósa Loretta, Fehérvári Bogárka, Mosbontner Csenge, Takács Ferenc, Takács Hajnalka 8. zenei osztály csapata – I. helyezés. Tanár: Rápl Györgyi.
- Dunakanyar regionális népdalverseny Fehérvári Bogárka, Erényi Júlia, Zsigmond Bernadett, Dósa Loretta 7. zenei osztályos tanulók – ezüst oklevél, Farkas Laura, Czégel András, Liszenckij Martin, Hanoder Loretta, Opauszki Dóra, Puskás Zsófia, Bishop Lili, Varga Klaudia 4. zenei osztályos tanulók – ezüst oklevél. Tanár: Ilosfai Csilla.
- Arany János országos anyanyelvi verseny: Takács Hajnalka 8. zenei osztály – II. hely. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Területi humán műveltségi vetélkedő: Bihari Eszter 8. d, Szalma Péter 8. c, Tóth Orsolya 6. d, Martin Dominik 5. c – II. helyezés. Tanár: Cserpák Judit.
- Területi „nyelvünkben élünk” anyanyelvi verseny: Szűcs Adrienn 5. a – I. helyezés. Kontra Dorottya 6. a – III. helyezés. Tanár: Viktóriusz Anna.
- Területi prózamondó verseny: Erényi Júlia 8. zenei osztály – II. helyezés: Tanár: Viktóriusz Anna.
- Weöres Sándor Színjátészó Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyák – ezüst fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Weöres Sándor Színjátészó Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyácskák – ezüst fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Országos Criminon irodalmi pályázat: Nagy Dóra 6. a – különdíj. Tanár: Viktóriusz Anna. Kóczán András 6. zenei osztály – II. helyezés. Tanár: Hernádi Judit.
- Német megyei vers- és prózamondó verseny: Kontra Dorottya 6. a – I. helyezés: Tanár: Kovács Csabáné.
- Körzeti németverseny: Nagy Eszter 7. zenei osztály – I. helyezés: Tanár: Kovács Csabáné.
- Hevesy György országos kémiaverseny megyei forduló: Takács Bertalan 8. zenei osztály – IV. helyezés. Tanár: Rimóczi Györgyi.
- 2011 – Körzeti németverseny: Kontra Dorottya 7. a és Nagy Eszter 8. zenei osztály – I. helyezés. Tanár: Kovács Csabáné.
- Weöres Sándor Színjátészó Fesztivál megyei döntő, Roszdalovag című musical 6. zenei osztály – bronz fokozat. Tanár: Hernádi Beáta és Rápl Györgyi.

- Weöres Sándor Színhátszó Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyák – bronz fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Weöres Sándor Színhátszó Fesztivál megyei döntő: Érdi Hangyácskák – ezüst fokozat. Tanár: Nagy B. Gabriella.
- Dunakanyar regionális népdalverseny: Brock Albert 2. zenei osztály – különdíj, Molnár Csenge 4. zenei osztály – ezüst oklevél. Tanár: Ilosfai Csilla. Erényi Júlia 8. zenei osztály – ezüst oklevél. Tanár: Rápli Györgyi.
- „Országos Liszt Ferenc Műveltségi Verseny a Megyei Jogú Városok és Budapest XI. kerület Újbuda Önkormányzat általános iskolai korosztály részvételével” – Erényi Júlia, Dósa Loretta, Fehérvári Bogárka, Illés Levente, Mosbontner Csenge 8. zenei osztály csapata – II. helyezés. Tanár: Rápli Györgyi.
- „Liszt Ferenc és Erkel Ferenc munkássága” Pest megyei műveltségi vetélkedő – Illés Levente, Kiss Marcell, Molnár Lilla, Szakács – Kolozsvári Norbert, Ureczky Marcell 8. zenei osztály csapata – arany fokozat. Tanár: Rápli Györgyi.

Balogh Nóra Liliána (3. c) munkája

Huszonyolc év a Kőrösiben (1968–1986)

Az iskolába kerülésem után osztályfőnök lettem, éneket és matematikát tanítottam. Lassan megszerveztem a kórust is, s az új gyerekek között és a tantestületben is egyre jobban éreztem magam. Bár a felnőttekkel nehezebben ment a kapcsolat kialakítása, de idővel ez is megváltozott. Az irántam való megértés és szeretet, s a gyerekek részéről érzett elfogadás, ragaszkodás hamar feloldotta bennem a tartózkodást, a feszültséget. Beindult a munka, jöttek az énekversenyekre való felkészítések. Számos tehetséges énekest tudtam eljuttatni sok-sok versenyre, és ezáltal szép élményekhez jutottak. Majd miután elvégezték a 8. osztályt, több tanítványomat vittem el – további fejlődésük érdekében – Sass József énektanárhoz.

Szépen gyarapodó és fejlődő énekkar alakult az iskolában, s a munkánk eredménye öt „Év kórusa” cím elnyerése, sok díszhangversenyen való szereplés, s a 12 rádiós felvétel, melyet a Petőfi Rádió le is adott. Ezeket mind a Rádió 6-os stúdiójában készítettük, ami szintén nagy élmény volt a lassan 120 tagúvá bővült kórus számára.

Szerepelt kórusunk a Zeneakadémián, s ezeket a volt kórustagok - ha találkoznak - a mai napig emlegetik, mint feledhetetlen élményt. Két alkalommal a kórus külföldön szerepelt: először Erdélyben, Marosvásárhelyen, ahol testvérkórusunk és vezetőjük, Szászky Zsóka kórusvezető meghívásának eleget téve adtunk egy hangversenyt. Mi is vendégül láttuk őket Érden. A második alkalommal Olaszországba vittük a kórust igen kedves kolléganőmmel, Szőgyi Ágival, ami szintén feledhetetlen emlék marad.

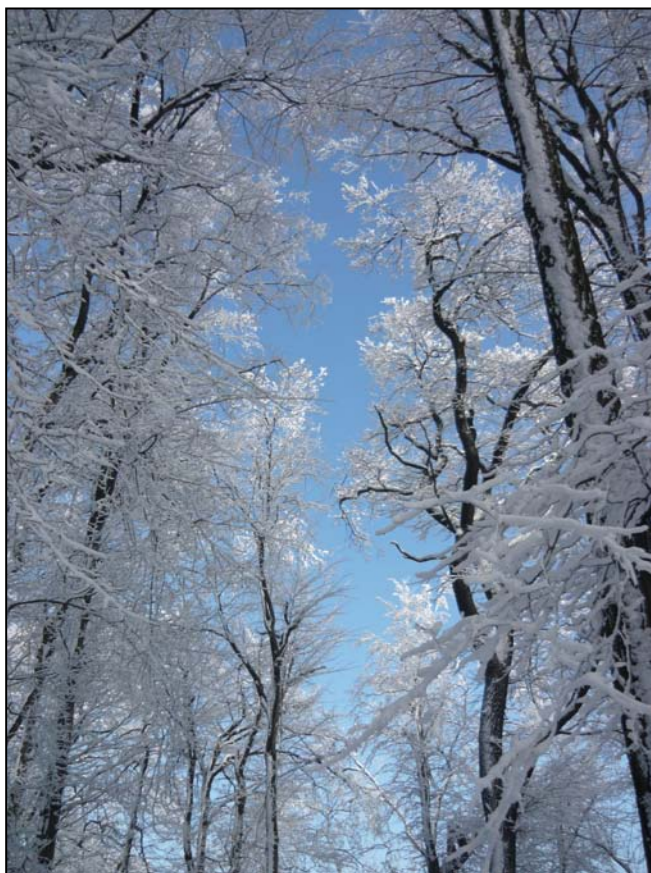
Kamarakórusunk névadókon, esküvőkön, néha temetéseken is énekelt a városban. Az iskolai és városi ünnepélyeknek is állandó részvevői voltunk.

Különösen büszke vagyok az általam beindított - és ma is működő - zenetagozatra, aminek vezetését egy év múlva kiváló szakemberek vették á. Szép eredményeikre méltán lehet büszke az iskola.

Szép emlékeket őrzök, mint osztályfőnök. Sok szeretetet kaptam és adhattam mint „pótmama” a rám bízott gyerekeknek. Az együtt töltött 4 év összekovácsolta a gyerekeket és velük engem is! Az osztályfőnöki és az énekórák, a sok kirándulás, a jelmezbálok előkészületei rengeteg élményt jelentettek. Vannak, akikkel a mai napig tart a kapcsolat, előfordul még ma is, ha problémájuk adódik, kéri a segítségemet, s én boldogan segíthetek, ha tudok. Az is előfordul, hogy magányomban egyszer csak meglátogatnak. A búcsú 8. végén mindig nagyon fájdalmas volt. Velük együtt elment egy darab az életemből is.

A szigorú matematika óráknak is megvolt az eredménye: „középiskolában is az általános iskolában tanultakból élek!”. Jólesett ez az értékelés!

Ezekből a szép emlékekből építettem fel a múltamat, s jólesik a visszaemlékezés. Nem írtam semmi negatívumot, bár akadt az is, de vallom, amit egy dal mond: „csak a szépre emlékezem...”. A többit kiszelektáltam.

Gáti Mariann fotója

Nyitás a világra

Mindig is hittem Kodály Zoltán nagyszerű nemzetnevelő programjában. Zenei indíttatásom szinte sorsszerű, mivel egyike lehettem azoknak, akik még személyesen is találkozhattak a „Mesterrel”. Leendő általános iskolám Kodály Zoltán nevét vette fel Szombathelyen, és ennek okán nagyszabású városi ünnepséget szerveztek. Ma is boldog meghatottsággal tölt el, hogy én lehettem az a kiválasztott zenetagozatos ovis, aki szólót énekelhetett Kodálynak. Ám nagyon megszeppentem, amikor a dalolás után a Tanár úrnak egy szál szegfűt is át kellett adnom. Ő kedvesen mosolygott, és megsimogatta hajamat. Ekkor még nem tudhattam, hogy egyszer magam is „hívó” kodályos énektanár leszek.

A Kodály-koncepciót ma is sokak félreértik, lényegét nem ismerik fel, így elferdítve magyarázzák, alkalmazzák. Eredményességét külföldön számos országban kipróbálhattam, de embernevelő csodáját idehaza leginkább akkor tapasztaltam meg, amikor iskolánkba kerültem. 1996-ban egy fővárosi, úgynevezett elit iskolából jöttem ide. Izgalommal töltött el a feladat, miszerint egy induló zenetagozatosot kell „sínre tenni”. Mivel életem úgy teljes, ha állandó kihívásokkal teli, ezt a feladatot is annak fogtam – fogom fel. Mit is? Megvalósítani egy álmot, amelyet az iskola menedzser-igazgatója, Maitz Ferenc is elképzelt: éneklő iskolát teremteni. Évről évre sziszifuszi munkával építkező, de értelmes feladat ez, ami – jó esetben – látványos eredményekben, a gyerekek zenei fejlődésében jelentkezik. Miért fontos számunkra mindez? Mert azok a gyermekek, akik megtapasztalják a tiszta éneklés örömet, és életkoruknak megfelelően megértik a művészeti nyelv 21. századi üzenetét, teljesebb és boldogabb emberekké válhatnak. S ez nem is kevés!

Az ének-zenei fejlesztésnek nemcsak zenei vonatkozásban, hanem a személyiség komplex fejlődésében is látható jelei vannak, hiszen a hetente rendszeresen, rutinszerűen ismétlődő művészi folyamatok fegyvelmezté, kitartóbbá, tájékozottabbá teszik a benne résztvevőket. Leginkább iskolánk zenetagozatosai azok, akik a különféle szaktárgyi versenyeken is eredményesen szerepelnek. Ők azok, akik könnyebben vesznek részt a csapatmunkában, ám egyéni megnyilvánulásai is bátrabbak, kommunikatívabbak és intellektuálisabbak.

A hit és a hűség számomra sokat jelentenek: egyrészt bízni és elszántan küzdeni a zenei nevelés területén; másrészt kitartani, és nem meghátrálni az első pedagógiai-

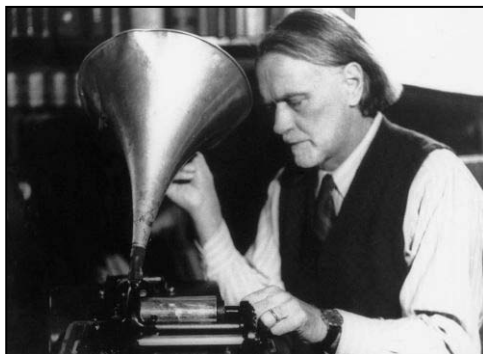
szakmai nehézség láttán. Mi segít elhivatottságom ébrentartásában? A gyermekek kemény, olykor-olykor nem is szívesen végzett, de a felnőtteket is megszégyenítő szorgalmas munkájának eredménye: a közös siker. A tekintetek csillogóvá válnak, öröm és elégedettség jelenik meg mind a diákok, mind a szülők és a kollégák arcán. Elismeréseinkről, sikereinkről oklevelek, hazai- és nemzetközi díjak, utazások, kitüntetések, sikeres bemutató foglalkozások és előadások sokasága tanúskodik.

A zene a lélek nyelve, útlevél a világba. Olyan kommunikáció, amelyet mindenki megért, de csak akkor, ha a partnert, a hallgatót az előadó képes elvarázsolni. Már a gyerekek - kicsik és nagyok - is képesek ezt a katartikus csodát előhívni. Egy-egy hangélmény, egy karakteres kórusmegszólalás gyönyörrel töltheti el a hallgatót.

Érdi pályám kezdetekor a „Tücsökkórus” tagjai még csak 9–10 évesek voltak, mégis alkalmasnak bizonyultak arra, hogy fél éves, következetesen építkező munka után karácsonykor nívós hangversenyt adjanak az érdi Regina Mundi templomban, majd tavasszal önálló hangversenyekkel jelenjenek meg Dánia városaiban. Picikék voltak, bájosak, merészek, és ezáltal sikeresek. Ma ők az Avis Cantrix Leánykar alapító tagjai, a nemzetközi nagydíjakkal rendelkező kórus. Mi ez, ha nem a kodályi koncepció nagyszerűsége, a zenei nevelés csodája?! Innen kezdve már nem volt – és reméljük nem is lesz – megállás. Iskolánk kórusai a ma napig is számos, nemes kihívásokkal teli felkérést kapnak, amelyeket örömmel teljesíthetnek.

Álmainkat messze túlszárnyalta a valóság, hiszen a művészetek segítségével szélesre tártuk iskolánk kapuit: az érdi Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola neve fényesen cseng a hazai- és a nemzetközi zenepedagógia „színpadán”.

Kőrösi és Kodály – bár idősíkban távol állnak egymástól – mégis hasonló üzenetet küldenek felénk: a kitartó munka távlatokat, lehetőségeket nyit az ember előtt. Az ebben való hit megtartását kívánom iskolánk valamennyi „szereplője” számára!

Kodály Zoltán

Kórusaink eredményei 1996-tól

- 1996 – I. Pest megyei Kórusfesztivál rendezése – Kiskórus („Tücsökkórus”) nívódíj.
- 1997 – II. Pest megyei Kórusfesztivál rendezése – „Tücsökkórus” nívódíj és karnagi különdíj.
- 1998 – III. Pest megyei és Regionális Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj és karnagi különdíj.
- 1999 – IV. Pest megyei és Regionális Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj és karnagi különdíj.
- 2000 – V. Pest megyei és Regionális Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj és karnagi különdíj.
– Magyar Kórusok és Zenekarok Országos Szövetsége – Nagykórus „Év kórusa” cím elnyerése.
- 2001 – VI. Pest megyei Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj és karnagi különdíj.
- 2002 – V. Országos Gyermekkar Fesztivál – Budapest – Avis Cantrix Gyermekkar nívódíj.
– VII. Pest megyei Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj és karnagi különdíj.
- 2003 – Nemzetközi Kórusfesztivál, Olaszország, Gorizia – Avis Cantrix Gyermekkar II. helyezés.
– VIII. Pest megyei Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj és karnagi különdíj.
- 2004 – Alba Regia Nemzetközi Kórusfesztivál Székesfehérvár – Avis Cantrix Gyermekkar különdíj.
– VI. Országos Kórusfesztivál, Budapest – Avis Cantrix Gyermekkar I. helyezés.
– Nemzetközi Kórusverseny, Görögország, Preveza – Avis Cantrix Gyermekkar II. helyezés.
– IX. Pest megyei Kórusfesztivál – Kiskórus különdíj.
– IX. Pest megyei Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj és karnagi különdíj.
– „Év kiváló Gyermekkara” cím elnyerése Pest megyében.
- 2005 – X. Pest megyei Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj és karnagi különdíj.
- 2006 – XI. Pest megyei és Regionális Kórusfesztivál – Kiskórus különdíj.
– XI. Pest megyei és Regionális Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj, karnagi díj.

- III. Nemzetközi Kórusfesztivál, Budapest – Avis Cantrix Gyermekkar I. helyezés.
- 2007 – IV. Országos Társaséneklési Verseny – Avis Cantrix Leánykar I. helyezés.
- XII. Pest megyei és Regionális Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj, karnagyi díj.
- 2008 – XIII. Pest megyei és Regionális Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj, karnagyi díj.
- 2009 – V. Országos Társaséneklési Verseny – Avis Cantrix Leánykar I. helyezés és karnagyi különdíj.
- XIV. Pest megyei és Regionális Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar nívódíj, karnagyi díj.
- 2010. – XI. Alba Regia Nemzetközi Gyermekkórus Fesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar különdíj, karnagyi díj.
- Avis Cantrix Leánykar – Nemzetközi Egyházzenei Kórusverseny – Pozsony II. helyezés
- Avis Cantrix Leánykar – Nemzetközi Egyházzenei Kórusverseny – Prága II. helyezés és karnagyi különdíj
- XV. Pest megyei, Regionális és I. Országos Kórusfesztivál – Kiskórus karnagyi díj.
- XV. Pest megyei, Regionális és I. Országos Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar nívódíj, karnagyi díj.
- 2011 – XVI. Pest megyei, Regionális és II. Országos Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar fődíj, karnagyi díj.
- Magyar Kórusok és Zenekarok Országos Szövetsége – Nagykórus: „Év kórusa” cím elnyerése.
- Magyar Kórusok és Zenekarok Országos Szövetsége – Kiskórus: Arany diplomával minősítés.
- VI. Országos Társaséneklési Verseny – Budapest, Avis Cantrix Leánykar I. helyezés.

Kicsinyek kórusa – Ilosfai Csilla

Iskolánk kórusainak külföldi vendégszereplései

- 1997 – Dánia (Varde – Esbjerg) – „Tücsökkórus”.
- 1999 – Finnország (Jurva és környéke) – Avis Cantrix Gyermekkar.
- 2001 – Belgium (Brüsszel, Löwen, Bruge, Kobleintz, Klagenfurt) – Avis Cantrix Gyermekkar.
- 2002 – Olaszország (Milánó) – Avis Cantrix Gyermekkar.
– Erdély körutazás – Avis Cantrix Gyermekkar.
- 2003 – Olaszország (Goricia) Nemzetközi Kórusfesztivál – Avis Cantrix Gyermekkar II. helyezés.
– Szardínia
– Olaszország (Pescara, Lanzano) – Avis Cantrix Gyermekkar.
- 2004 – Görögország (Preveza) Nemzetközi Kórusverseny – Avis Cantrix Gyermekkar II. helyezés.
– Erdély (Szászrégen) – Gyerekkar.
– Olaszország (Lanzano) – Avis Cantrix Gyermekkar.
- 2005 – Hollandia – Avis Cantrix Gyermekkar és Leánykar.
- 2006 – Anglia (London) – Avis Cantrix Gyermekkar és Leánykar.
– Szlovénia és Horvátország – Avis Cantrix Gyermekkar és Leánykar.
– Olaszország (Lanzano) – Gyerekkar.
- 2007 – Franciaország és Ausztria – Avis Cantrix Gyermekkar és Leánykar.
- 2008 – Erdély – Gyermekkar.
- 2009 – Németország (Kobleintz és környéke) – Avis Cantrix Gyermekkar és Leánykar.
– Svájc (Genf) – Avis Cantrix Leánykar.
- 2010 – Szlovákia (Pozsony) Nemzetközi Egyházzenei Kórusverseny – Avis Cantrix Leánykar II. helyezés.
– Csehország (Prága) Nemzetközi Egyházzenei Kórusversen – Avis Cantrix Leánykar II. helyezés és karnagyai különdíj.
– Svájc (Genf) – Avis Cantrix Leánykar.
– Érd Megyei Jogú Város Kiváló Kórusa kitüntetés – Avis Cantrix Leánykar.
- 2011 – Törökország (Isztambul) – Avis Cantrix Gyermekkar és Leánykar.
– Szicília – Avis Cantrix Gyermekkar és Leánykar.
- 2012 – Törökország (Isztambul) – Avis Cantrix Gyermekkar és Leánykar.

Avis Cantrix Gyermekkar – Rápli Györgyi

Avis Cantrix Leánykar – Rápli Györgyi

Az alsó tagozat munkájáról

Színe:

Tagozatunkon 17 alsó, ebből 4 (c) emelt szintű ének-zene osztály és 12 napközis csoport dolgozik három épületben. Minden tanév elején munkaterveinkben megfogalmazzuk az adott tanévre vonatkozó oktatási-nevelési feladatainkat. Iskolánk összes pedagógusával, de munkánk összefüggése miatt elsősorban a napközi otthonos társainkkal, törekszünk a gyermekközpontúság megtartására.

Nem felejtkezünk el a mindennapi életben használható alapvető képességek fejlesztéséről. Az esélyegyenlőség megteremtése, a szülőkkel, a partnerintézményeinkkel ápoljt jó kapcsolatok is közös munkánk eredménye.

Együttműködés a fegyelem, az egészséges életre, a környezettudatosságra nevelés. Pedagógiai munkánkban belüli a legfontosabb feladatunk a tananyag elsajátíttatása, annak ellenőrzése és értékelése. Igyekszünk minden órán pontosan felmérni, hogy tanítványaink a tanítás-tanulás folyamatában, az adott tantárgyak adott tananyagrészeiben hol tartanak. Célunk: a tanulók fejlődése érdekében megtalálni a leghatékonyabb módszereket a mindenirányú fejlesztéshez és a legoptimálisabb teljesítmények elsajátíttatásához.

Tanulóink személyiségének fejlesztése, az erkölcsi normák kialakítása és megtartása, az esztétikai, a testi, a szabadidős, összegezve: a teljes körű iskolai és iskolán kívüli nevelés áthatja mindennapjainkat.

Törekszünk - elfelejtve gondjainkat - naponta megújulni, mosolyogni és mosolyt csalogatni az előttünk ülő gyermekek arcára.

Valljuk: „A pedagóguspálya szépsége abban rejlik, hogy nap, mint nap, gyerekek között lehetünk, s részesei lehetünk személyiségük ezerszere megnyilvánulásának, testük, lelkük, értelmük fejlődésének, rövidebb - hosszabb ideig végig kísérhetjük őket azon az úton, amelynek neve: élet.”

2004-ben készült el kibővített iskolánk, ám azóta ismét kinőtünk. Szélszóra, három épületben végezzük munkánkat, pedig nem is vagyunk szélszörtak. Minden tanév elején megfogalmazzuk oktatási-nevelési feladatainkat, biztos, ami biztos, nehogy az abc, a 2 x 2, esetleg az alaphangsor megváltozzék. Iskolánk dolgozóinak jelszava Dumas (de ez nem dumaj): „Mindenki egyért” - a gyermekekéért.

A minden irányú fejlesztés példájákként említem: minden tanuló tudja, hogy azért jó a keresek küi, mert oda lehet tolni, ahol víz van. A testi- és a környezeti tudatos nevelés is eredményesnek mondható: az ügyesebbek nekirútszából, a kevésbé ügyesek álló helyzetből, de többszörre beletápnak a szemétes kukákba. Kapcsolatrendszerünket ápoljuk, ápolgájtjuk. Ennek érdekében fogjuk gyakoroltatni a nyitott szájjal történő „A” hangok kiejtését, hanem a tornagyakorlatokat is úgy végeztetjük majd, hogy egy-két-há-A, egy-két-há-Ai Mindennapi tanításunkról minden elmondható, csak az nem, hogy nem elég változatos és ilberális. Nálunk nem csak a nevelés, hanem a tanítás is demokratikus rendszerű. A tanulók előtt pedig mindig két választási lehetőség áll, vagy megtanulják amit kérünk, vagy nem. Igyekszünk a mindennapi gondok dacára is öröklóra megújulni és pozitív derfilitásunkat megtörzni, mert: „A tanítás az optimizmus legnemesebb megnyilvánulása” Collen Willcox

Visszaja:

Gaál J. Attiláné
Tagozatvezető

Cukorfalatkák

Egy gyönyörű fekete szemekkel megáldott édes falat kislegénynek az osztályomból felteszem a legtöbb gyereket zavarba hozó, buta, felnőtt kérdést: Hol lehet ilyen szép fekete szemeket venni? A válasz egy pillanatot sem késik: Hát, a feketepiacon.

Egyik szünetben egy kislány odajött hozzám egy írólappal a kezében. Azt kérte, írjam le neki, a Bálint nevet. Miután leírtam, megkérdeztem, hogy mire kell ez, hiszen még nem kell minden betűt ismernie. A hétévesek őszinteségével válaszolt, mely szerint sok lány szerelmes ebbe a harmadikos fiúba. Ha azonban Bálint látja, hogy ő le tudja írni a nevét, akkor csak rá fog figyelni. Ez a női logika.

A gyerekek elmélyülten sutyorognak a padban. Rájuk szólok és megkérdezem: – Mi az a fontos közölnivaló? – Azt kérdeztem a padtársamtól, hogy ki az az ember, aki föl tudja emelni azt az oszlopnyi technikacsomagot. A kíváncsiság úrrá lesz rajtam: – Miért, te fel tudnád emelni? A válasz öntudatos: – Ahhoz, hogy az összes technikacsomagot föl tudjam emelni, nem vagyok elég kiegyensúlyozott.

Az egyik gyerek megmagyarázta az ének-zene tagozat mibenlétét, mely szerint az osztályunkról azért lehet tudni, hogy ének-zene tagozat, mert Csilla néni tanítja az éneket, és ő igen magas „A” hangon tud énekelni.

Nagy Eszter (8. c.) munkája

Kedves Iskolánk! Emlékezünk!

Boldog születésnapot kívánunk!

Valami új kezdődik mától iskolánk életében is. Hisszük, hogy valami jobb. A tegnapot tudjuk milyen volt, a mát látjuk, de a holnap még előttünk titok. Él azonban bennünk a remény!

Amikor lezárjuk a hátunk mögött hagyott 65 évet, reméljük, a folytatás lehetőségét is megkapjuk. A folytatást, amely számunkra elsődrendű és -rangú feladat: az elhivatottság és a szolgálat. Megszolgálni ezt a nagyfokú és megelőlegezett bizalmat, amit eddig kaptunk. Magam részéről – és hiszem, hogy ezzel társaim, a napköziben tanítók is egyetértenek – szeretnék jó eszköz lenni. Azért, hogy a magunk kis (sokszor nyomorúságos) életén át valami felragyoghasson iskolánk lakóinak is az elhivatottságunkból.

Ez pedig nem csak saját érdem, hanem azoknak az érdeme, akik erre a pályára állítottak bennünket.

Mert igazán magasztos dolog tanítónak lenni, de egyben felelősség és sáfárság is. Sáfárság a ránk bízottakért. Emberekért, életekért és értékekért. Az elmúlt 65 évet is igyekeztünk ebben a szellemben megélni.

Mielőtt cselekedtünk, mindig terveztünk. Mert hiszem, hogy először a szívben, majd a fejben és csak a végén kell, hogy a kezekben szülessen meg a mű. És így épült az elmúlt években a Napközi otthon napról napra, szellemi igényességgel, hittel és szívvel, az elhivatottság keze munkája által.

Szeretnénk erre vállalkozni a jövőben is. Szeretnénk a megkezdett utat járni, a hibáinkkal szembe nézni, hitünket, erényeinket tökéletesebbre csiszolni, és válogatás nélkül együttműködést ajánlani mindazoknak, akik mellénk fognak állni, folytatva a jó és bevált hagyományokat, valamint új programokat és új perspektívát kínálva iskolánk tanulóinak.

Egy olyan munkaközösséget, amely fontosnak tartja az egyéni kreativitást, a lelkesedést, a helyi oktatást, a helyi kultúra, a sport ügyét, amely szeretné megértetni fiataljainkkal, hogy az élet több mint egy jó buli, és hogy minden elhibázott döntésnek, tévedésnek mindig van és lesz következménye. Lehet, hogy egy életre szóló!

Mi tanítók szeretnénk folyamatosan jó és személyes példával elől járni, nemcsak beszélni a jövőről, hanem a munkából is tevőlegesen kivenni részünket.

Folytatjuk tovább a jövőért!

Isten áldja meg iskolánkat fennállásának 65. évfordulóján!

Visszaemlékezés

1983-ban végeztem a nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola magyar-ének-zene szakán. Augusztusban már Érden, az akkori 9-es számú vadonatúj általános iskolában sűröltam a tanuló padokat, hogy szeptemberre a nebulók le tudjanak ülni. Nagyon jól éreztem itt magam. Fiatal tantestület, tágas, szép iskola, kis létszámú osztályok. Ideális volt. Az intézmény névadó ünnepsége után keresett meg Maitz Ferenc igazgató úr, beszélgettünk, aztán azt mondtam a kolléganőimnek: Úgy érzem, hogy én egyszer még a Kőrösiben fogok tanítani. Nem sokkal később hívott a mostani főnököm elsősorban osztályfőnöknek. Elfogadtam az ajánlatát, és fájó szívvel, de 15 év után eljöttem a Hunyadiból. Az egész nyaram aggodásból és lelkiismeret-furdalásból állt. Mi tagadás, féltam az ismeretlentől, ugyanakkor kihívásnak éreztem, hogy egy másik közegben is bizonyíthatok.

Az első napok egyikén történt: A leendő kis ötödikes osztályomból behívtam néhány gyereket, hogy segítsenek otthonossá tenni az osztálytermünket, mire jönnek a többiek. Az akkori épület sem kívül, sem belül nem volt szépnek mondható. Beütöttem egy szöveget, leomlott egy nagydarab fal. Újabb próbálkozásnál ugyanaz történt. Megpróbáltam a hibát helyrehozni, még rosszabb lett. Akkor elfordultam, hogy a gyerekek ne lássák, és patakokban folyt a könnyem, hogy miért jöttem én ide.

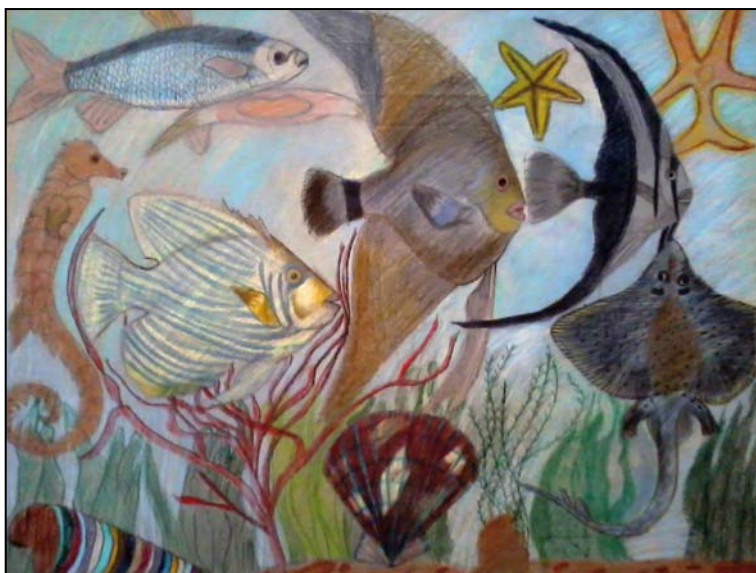
Aztán, amikor az osztályom tanulmányi átlaga magasan 4,00 fölött volt, amikor versenyeket nyertünk, amikor a szülők maximális támogatásával találkoztam, akkor már egyre kevésbé érdekelt az épület állaga. A kényelmetlenségek ellenére kezdtem jól érezni magam. Szerencsés vagyok, mert mindig taníthattam egy, vagy gyakran két tagozatos osztályban, ahol öröm volt visszahallani azt, amit átadtam. A negyedik tagozatos osztályom most 6.-os. Legnagyobb sikerként azt élelem meg, hogy a gyerekek szeretnek, megállják a helyüket a középiskolákban, és a szülők ezt elismerik, bíznak bennem.

„Úgy gyönyörködj a fiatalokban, mint akik téged folytatnak majd! De ne a magad vágyait, emlékeit álmoldd újra bennük: ne kényeztesd, de ünnepeld, ne szidd, inkább szeresd, s érdemük szerint becsüld meg őket. légy okos ellenállás, jó gát, tiszta meder, hogy növekedjenek, mint súly alatt a pálma, hogy önerejükkel törhessenek utat maguknak, s ne nyelje el őket lápok iszapja, sivataghomok.” (Keresztúry Dezső)

Végre újjászületett az iskolánk! Kellemesebb, emberibb körülmények között dolgozhatunk. Az épület megújulásával a tantestület struktúráját is átalakítottuk. A felső

tagozat vezetője lettem, miután elvégeztem a közoktatás-vezetői szakot. Örültem a feladatnak, újabb kihívás elé néztem. A tagozaton nagyon határozott elképzeléssel, véleménnyel rendelkező, kiváló kollégák vannak, így bizony sokszor nem volt egyszerű konszenzusra jutni bizonyos kérdésekben. Ennek ellenére én azt vallom, hogy a viták, véleménykülönbségek egyre előrébb visznek. Egyvalami azonban biztos: ennyit sehol nem értekeznek, mint nálunk. Rendkívül sok lelkes, ötletgazdag pedagógus dolgozik a Kőrösiben. A gyerekek egész évre bőségesen el vannak látva kulturális, tanulmányi, játékos és sportprogramokkal. Annak ellenére, hogy egyre nő a létszám, és nem igazán tudunk családias légkört kialakítani, olajozottan működik a mi kis rendszerünk. Úgy gondolom, hogy nagyon jó az, amikor egymást erősítve egyre színvonalasabb, merészebb dolgokat találunk ki, és egymást segítve meg is tudjuk valósítani. A Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola változatlanul a város egyik legjobb iskolája. Erre nagyon büszkék vagyunk, és tesszük a dolgunkat, mert...

„Nem hal meg az, ki milliókra költi/ Dús élte kincset, ámbár napja múlt,/ Hanem lerákván, ami benne földi, / Egy éltető eszmévé finomul, / Mely fennmarad, s nőttön nő tiszta fénye...” (Arany János)

Gróh Katinka (8. c): Halak

AGY-GYANTA

Iskola gyereknevetés nélkül elképzelhetetlen. Azonban, hogy mi mindent ki nem találtak öntudatlanul diákjaink, hogy még a legszigorúbb tanár arca is felderüljön! Rövidke válogatást adunk közre a leghatásosabb feleletekből, dolgozatokból.

Nyelvtanórán a fiú szót kell felírni a táblára. Először a gyerek felírja j-vel.

A tanár segíteni próbál.

– Nem j.

Másodjára felírja ly-vel.

– Nem ly.

A gyerek elképed:

– Miért, milyen van még?

■

Mondatelemzés:

– Kérdezz a malac szóra!

– Malac???

■

– Mit csinált az őseember a felesleggel?

– Feltette a Vaterára.

■

– Mi a horda?

– Kisebb embercsorda.

■

– Mi a múmia?

– Becsomagolt fáraó.

■

A patkó megnövelte a lovak élettartamát.

Itáliában feltalálták a könyvnyomtatást, ami többszörözötte az olvasót.

1446. július 21-én ősz volt, és Hunyadi legyőzte a törököket.

■

A magyar honvédek 1849. aug. 13-án Fényesnél letették a fegyvert.

■

– *Hogyan végződött a spanyol polgárháború?*

– *A spanyolok győztek.*

■

– Milyen fogazata van az egérnek?

– Zabáló.

■

A baromfiudvar legnagyobb testű állata a ló.

■

Egy egyenest egy pontja egy félegyenesre és egy végtelen szakaszra bontja.

■

– *A nap milyen mértékegységhez tartozik?*

– *Hosszmérték.*

Legjelentősebb sporteredményeink

- 1998 – Területi focibajnokság, Százhalombatta – 7. 8. osztály II. helyezés. Tanár: Nagy József.
- Eb-kvalifikált A-Klasse (amatőr) hip-hop gyermek szólóverseny: Várszegi Vanessa 2. zenei osztály – I. és II. helyezés.
 - VIII. Sárvár kupa országos karatebajnokság: Kibádi - Varga Ádám - I. helyezés, Horváth Ádám - II. helyezés.
- 1999 – VI. Hungarosport grund sportvetélkedő III. helyezés.
- 2001 – Sportakrobatika országos bajnokság: Vastag Levente 1. d – bronz.
- Utánpótlás OB: Vastag Levente 1. d – arany.
 - Országos akrobatikus tánc: Horváth Noémi 2. zenei osztály és Takács Nikolett 5. b – II. helyezés.
- 2003 – Országos látványtánc bajnokság: Baluha Dalma 5. zenei osztály – I. helyezés.
- Országos sportakrobatika: Takács Nikolett és Horváth Noémi – I. helyezés.
 - Debreceni körzeti sportverseny: Árpási Kolos 3. a – I. helyezés, az „év labdarúgója”.
 - Judo megyei diákolimpia: Kun Gazda István 4. zenei osztály – I. helyezés, Bóth Dávid 3. b – II. helyezés.
- 2004 – I. Országos szumo diákolimpia: Prím Martin – I. helyezés, Tóth Zoltán – I. helyezés, Bagi Szűcs Andrea, Molnár János és Papp Kíra – III. helyezés.
- Judo megyei diákolimpia: Kun Gazda Máté – I. helyezés, Horváth Zoltán, Kun Gazda István és Böke Dávid – II. helyezés.
 - Hip-hop tánc: Ujhelyi Lilla 7. zenei osztály – Európa bajnok.
- 2005 – Országos Diákolimpia: Kun Gazda István 6. zenei osztály I. helyezés.
- Judo Magyar Bajnokság Kiss Vivien 5. osztály I. helyezés.
 - Megyei Kosárlabda Diákolimpia Skoperda Márta, Baluha Dalma, Mánoloki Adrienn, Nagy Zsófia, Halom Borbála, Fekete Orsolya II. helyezés.
 - Karate diákolimpia: Jackli Zsófia 4. b – III. helyezés.
 - Nemzetközi futóverseny (Mörbisch): Horváth Zoltán – III. helyezés.
 - Országos akrobatikus Rock'and'Roll verseny: Kervarits Mariann 6. zenei osztály, Sipos Kitti 5. zenei osztály, Tanai Dóra 4. a – II. helyezés.
 - Nyugat-Dunántúli akrobatikus Rock'and'Roll verseny: Kervarits Mariann 6. zenei osztály, Sipos Kitti 5. zenei osztály – III. helyezés.
 - Nyugat-Dunántúli akrobatikus Rock'and'Roll verseny: Tanai Dóra 4. a – II. helyezés.

- Nemzetközi judo verseny (Ausztria): Kiss Vivien 5. a – II. helyezés, magyar bajnoki cím, Kiss Klaudia 2. a – II. helyezés.
- Nemzetközi Kung Fu verseny: Bíró Dániel 4. zenei osztály – II. helyezés.
- 2006 – A „Magyar K zrtársas g jó tanulója, jó sportolója” Jackli Zsófia 5. osztály és Horváth Noémi 7. zenei osztály.
- 2007 –  rd Megyei Jogú Város Kiváló Sportol ja kitüntetés: Molnár Tamás birkózás, Prim Martin birkózás, Kun Gazda István judo, Horváth Noémi sportakrobatika, Bíró Dániel kung-fu, Varga Gyula  k lv s, Fekete Viktória tánc.
- 2008 – Országos  sz bajnoks g Márton Richard I. helyezés.
 - VIII. Sárvár kupa országos karatebajnoks g: Kib di-Varga Ádám – I. helyezés, Horváth Ádám – III. helyezés.
 - Nemzetközi  sz verseny - Szlovénia: Márton Richárd 3. a - I. helyezés.
 - Regionális judoverseny. Vers Patrik 4. zenei osztály - I. helyezés.
 - Regionális MMIX judoverseny: Beringer Fatimea 3. d - I. helyezés.
 - EB kvalifikált A-klasse (amatőr) hip-hop gyermek sz l verseny: Várszegi Vanessza 2. zenei osztály - I.  s II. helyezés.
- 2009 – „Nagy Vagy!” Televizi s Országos Sportvet lked  I. helyezés. Tanár: Mizer k Ágnes. Tanulók: Bácskai S ra, László Péter, Nagy Jázmin, László Máté, Kun Gazda Máté, Nagy Jázmin. Szülők: Nagyné Solti Gabriella. Nagy Andor, Porkoláb Csaba, G b l s R ka.
 - Országos Területi Diákolimpia – Röplabda III. helyezés.

Nagyné Solti Gabriella és csapata

A Vincellér Alapítvány a gyermekekért

1992-ben Maitz Ferenc igazgató javaslatára és szervező munkájának köszönhetően jött létre a Vincellér Alapítvány. A szülői munkaközösség tagjai közül ketten, Bacskai Imréné és Kékedi Gábor voltak az alapítók. Az alapítvány tagjai hosszan tanakodtak, mi legyen a név, ami megkülönböztet és már megnevezésével is intézményünkre utal. Vincellértelepi Állami Általános Fiókiskola – a legkorábbi bélyegzőnkön ez szerepel. Fontosnak tartották jelölni a településrészt és az iskola egykori elnevezését, amely az itt élőknek sokat mond. Így keletkezett a név: „Vincellér Alapítvány”

Az alapító okirat megszövegezésére, a bírósági bejegyzésre dr. Tasnádi Gábor szülőt kérték fel, segítségével hamarosan megkezdődhetett a munka. Az első kuratórium tagjai: Maitz Ferenc igazgató, a kuratórium elnöke dr. Tasnádi Gábor, Kékedi Gábor, Bacskai Imréné szülők, Rábel Júlia tanár voltak.

Az alapító okiratban megfogalmazottak szerint: az alapítvány támogatja a tanulók testi, szellemi fejlesztését, nyelvtanulását. Tanulmányi kirándulásokhoz, sport- és tanulmányi versenyek nevezési díjaihoz, erdei iskolák, nyári táborok és külföldi kórusutak szervezéséhez nyújtanak támogatást, valamint a rászoruló, eredményesen tanuló diákokat ösztöndíjban részesítik. Az osztályfőnökök és a programokat tervező kollégák írásban rögzítik kérélmüket, név szerint felsorolva a tanulókat. Igyekszünk körültekintően elbírálni a kéréseket – anyagi lehetőségeink szerint.

Bevételi forrásaink az alapítványi bálók, szülői anyagi és tárgyi hozzájárulások, az adókból felajánlott egy százalékok, szponzori célzott támogatások, az egyes rendezvényekre, programokra pályázati úton szerzünk további összegeket.

A kuratórium 2005-ben újjáalakult. Az új kuratórium tagjai: Volfné Micheller Ildikó tanár, a kuratórium elnöke, Kujáni Éva tanár, a kuratórium titkára, majd később ezt a funkciót Nagyné Solti Gabriella vette át. Szülői részről Tompa Johanna, Horváthné Kolozs Tímea és Bíróné Neisser Hedvig vállal oroszlánrészt a munkában.

Az újjáalakulást követően az alapítványra komoly feladat várt. Az iskola újjáépítése után pénztárunk üres volt, viszont céljainknak megfelelően tevékenységünket folytatnunk kellett. A XXI. századi követelményeknek megfelelő iskolát XIX. századi iskolapadokkal bútorozták be, ha bebútorozták, mert öltözőszekrénye nagyon sok osztálynak nem volt. A kontraszt óriási volt, tenni kellett valamit. Elhatároztuk, hogy pályázatok írásába kezdünk. Először csak helyi szinten, majd a közép-magyarországi

régióban nyertünk több alkalommal is pályázatot. A szülői felajánlásoknak és a sikeres pályázatoknak köszönhetően szép lassan gyarapodtunk. Új iskolabútorok, szemléltetőeszközök, magnók, hangfalak, függönyök, filctollas táblák, lábtörlők, szelektív hulladékgyűjtő edények, csúszáságtlók kerültek a termekbe és a folyosókra.

Az évi 2-3 milliós bevételünknek köszönhetően három interaktív tábla is rendelkezésünkre áll. A kicsik öröme van egy játszótéri mászóvárunk is.

2009-ben a testnevelő kollégák jóvoltából a „Nagy vagy” televíziós sportvetélkedő győztese a Kőrösi lett. Az 1 000 000 forintos nyereményt a TV az alapítvány számlájára utalta. Ennek köszönhetően ma már sporteszközökben sem szűkölködnek tanulóink.

Az évek során természetesen számtalan szabadidős programot, például tanulmányi kirándulásokat, nyári táborokat, diákcsere-utazásokat, kórusutakat támogattunk, de szerveztünk is reneszánsz és barokk délutánt, magyar táncházat, Dallamok szárnyán címmel előadóesteket. Ez utóbbin Érd jeles művészei léptek fel, és az est bevételét az alapítvány céljainak megvalósítására ajánlották fel.

Szerencsére segíteni tudtunk a szociálisan rászoruló diákjainkon is. Az alapítvány évekig átvállalta a tanulmányi versenyek nevezési díjának kifizetését, a versenyekre történő utazás költségeinek térítését.

2010-ben létrehoztuk a Vincellér Alapítvány kiváló diákja, sportolója és közösségi embere díjakat, melyet ballagó diákjaink között osztunk ki.

Nagyon sokan, nagyon sokféleképpen segítenek nekünk. Ha anyagilag nem is tudnak támogatni, jó szóval, biztatással sokan megtalálnak minket. Nagyon jólesik a bizalom, melyet immáron az alapítvány 20 éve élvez.

Tanáraink farsangolása

Emlékek

Örömmel gondolok vissza azokra az évekre, amikor fiam az érdi Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola zenetagozatos osztályába járt. Az osztályközösség és a szülői csapat is nagyon jó és összetartó volt. Nem is beszélve a remek pedagógusokról, akik az osztályunkat tanították. Alsóban Oláhné Balogh Tünde volt az osztályfőnökünk, aki akkurátusan, de mégis sok szeretettel adta át a tudást gyerekeinknek. A napköziben Andorkó Viola tanárnő foglalkozott az osztályunkkal, akinek a leckék megírása mellett még arra is volt ideje, hogy a gyerekeknek betlehemi játékokat tanítson be. Felsőben Cserpák Judit tanárnő volt az osztályfőnökünk, aki egyéniségével, igényességével nagyon jó példát mutatott az osztálynak és remekül felkészítette őket a magyar felvételire és a középiskolai évekre. Minden évben remek osztálykirándulásokat szervezett, ahol részben mi, anyukák is részt vettünk. Rápli Györgyi tanárnő két éven keresztül tanította osztályunknak az éneket és tartotta a kórusórákat. A magas szintű zeneirodalmi ismeretek, amit átadott gyerekeinknek, szerintem egy életre szólnak. Itt fontos megemlítenem a kórusfesztiválokat és a karácsonyi koncerteket, amit az iskola vezetése évről évre megszervezett, magas színvonalú kulturális programot biztosítva a diákoknak. Hermann Erzsébet tanárnő (Zsóka néni) 6 éven át tanította az osztályunknak a matematika tantárgyat, nagy szívvel, jó humorral és óriási követelménnyel, aminek eredményeként a gyerekek matematika felvételijé jól sikerült, és az alapos tudásnak még a középiskolai években is érezzük a pozitív hatását. Zsóka néni – szerintem – az iskola egyik „színfoltja”. Mint DÖK-s vezető, remek sulibulikat és farsangokat szervezett és szervez mind a mai napig, amit a gyerekek borzasztóan élveznek. A farsangi bálokon a tanulóknak betanított táncok és ruhák mindig igényesek és szépek voltak, a tanárok táncáról nem is beszélve. Talán ez volt mindig a farsangi bálók fénypontja. Maitz Ferenc igazgató úr és az iskolavezetés érdemeit dicséri többek között a nyolcadikos osztályoknak megszervezett bankett és a ballagás. Azt gondolom, hogy a ballagás igényes és színvonalas megszervezése méltó lezárása a Kőrösiben eltöltött nyolc évnek.

Én személy szerint hét éven keresztül voltam az SZMK vezetője az iskolában, örülök, hogy ennek részese lehettem. Voltak nehézségek is a 2004–2005-ös években, amikor is az iskola épületét átépítették. Nehéz volt megoldani a tanterembeosztásokat, a gyorsított tanrend szerinti oktatás sem a diákoknak, sem a tanároknak nem volt könnyű feladat. Viszont a sok nehézségnek lett eredménye: a Kőrösök diákok 2005 óta szép, új, európai színvonalú környezetben tanulhatnak és sportolhatnak.

Szilasné Mészáros Judit – szülő:

Tisztelgés a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola előtt

*„Mindenik embernek a lelkében dal van
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépnek.”*

(Babits Mihály)

Amikor 2002-ben első gyermekemnek iskolát választottunk, elsősorban az ének-zene tagozat vonzott a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskolába. Ismertem és tiszteltem az ott tanítók többségét, mint volt gimnáziumi iskolatárs még kamaszkoruk óta, sokakat kollégaként, sőt egykori tanítványom is ott tanít ma.

Bizalommal fordultunk hát az iskola felé. Nagy izgalommal készültünk dallal, ritmusgyakorlatokkal a felvételire. Bekerültünk. Aztán még legszebb reményeinken is túlteljesültek vágyaink. Egy kiemelkedő közösség, szigorú, következetes, igényes és mégis szeretetteljes tanító néni várt. Megtanultuk a tanulás módját, a szereplést, versenyzést és a közösséghez való tartozást. Összetartó szülői közösség, odafigyelő tanítók és napközis nevelők valódi együttműködése volt ez. Mikor Judit kezdte a napközit még a „lapos tetős” épületben, később a „barakk”-ban is a legtöbbit próbálták kihozni nevelői minden adott lehetőségből. Évek eltelte után is élnek bennem és gyermekeimben is a felejthetetlen, szívet melengető és családokat, gyerekeket összekovácsoló adventi hangversenyek a közeli templomokban. Az énekkarral való készülődések, a Kicsinyek kórusa, később a Nagykórus fellépései, a Kórusfesztiválok. Átéltük az építkezést, melynek eredményeképpen egy csodálatosan megújult intézmény és egy a nagyon sok munkával előkészített rendezvényeknek méltó helyszínt adó épületkomplexum nyitott új lehetőségeket.

Aztán 4. évben felvételiztünk a Vörösmarty Gimnáziumba, mert a tehetséggondozásnak speciális és egyedülálló lehetősége a nyolcosztályos gimnázium. A kislányom kimagasló pontszámmal bekerült volna, ha ő nem gondolja úgy, hogy neki ez az iskola, az akkorra már tanulmányi munkája és tevékenységei alapján kivételes osztályközösség, a felső tagozatban rejlő új lehetőségek fontosabbak, és nem szeretné ezt veszni hagyni. Közben az iskolában megadatott a zenetanulás lehetősége, és sok-sok zongorázni, fuvolázni tanulónak ideális helyszínt jelentett. A négy évvel fiatalabb

húga pedig nagy örömeinkre szintén az ének-zene tagozaton kezdhetette iskolai életét, ugyanannál a tanító néninél, Oláhné Balog Tündénél, ami garanciát jelentett a biztos alapokra. Mindketten állandó résztvevői voltak az erdei iskoláknak, amelyek hatalmas élményeket jelentettek. Tehát maradtunk, és egy még színesebb, még gazdagabb diákélet várt ránk a felső tagozaton Cserpák Judit osztályfőnökkel. A gondoskodó, kiváló magyar szakos osztályfőnök tovább erősítette gyermekem magyar nyelvészet iránti szeretetét. Eszembe jutnak a teljes iskolaközösséget megmozgató farsangok, vetélkedők, versenyek, az olasz út. A tanító néni és az osztályfőnök által szervezett feledhetetlen anyák napi műsorok. Zsóka néni diákközösséget szervező munkája és színes, rendkívül hatékony matematika oktatása. A közösségi viselkedés szabályait itt nem tanulják a gyerekek, hanem átélik és észrevétlenül birtokolják, ahogy a kapcsolatteremtést, a demokratikus játékszabályokat, a fegyelmet. Ma már bevallhatom, hogy sok ötletet magam is „loptam” a saját tanári munkámhoz, hiszen szakmai ártalom, hogy nem csak szülői szemmel követtem gyermekeim iskolai életét, előmenetelét és pedagógusait.

Az elválás 8. év végén még nekem is megható és fájdalmas volt. Lezárult egy olyan korszak gyermekeim életében, ami biztonságot, ízlést, eredményeket, sikereket és szeretetet adott.

Minden fórumon elmondom a mai napig, hogy a Kőrösi Csoma Sándor iskola nevelőtestülete, iskolavezetése, infrastruktúrája, pedagógiai programja minden tanulni vágyó, igényes tanuló és szülő számára ideális hely a tanulás alapszakaszára. A zene és ének pedig olyan értékteremtő és hagyományörző forma, ami Hankiss Elemér szavaival szólva abban segít: „Hogy megvédjük magunkat ebben a világban, nemcsak mítoszokkal és vallásokkal, gondolatokkal és hiedelmekkel vesszük körül magunkat, hanem zenével is. Hangokkal és ritmusokkal, dallamokkal és harmóniával.”

A Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola gyermekeimnek ezt a harmóniát és biztonságot adta meghatározó értéként, reményeim szerint egész életükre. Köszönöm!

Nagyné Kettler Erzsébet: Írott hímes tojások

Hatvan éve szívügyem a Kőrösi!

1951-ben Budapestről költöztem a szüleimmel Érdre. A 7. és a 8. osztályt ebben az iskolában végeztem. Lengyel Sándor volt az igazgatóm, aki ekkor ezt a feladatot két intézményben látta el: a Vincelléri és az ilkamajori (parkvárosi) fiókiskolában.

A gyereklétszám nagy volt, a tantestület kicsi, az épület és a berendezés rendkívül egyszerű: kezdetben a gyerekek kis sámlin, téglákon ültek. Később lett pad is... Délelőtt és délután is volt tanítás, mégis szerettem a kopott épületet, a jó tanárait, a nagy iskolaudvart a hatalmas fűzfával és az ott fakadó forráskúttal. Primitív játszótérünk is volt... Felejthetetlen!

Később elvégeztem Budapesten a tanítóképzőt, és 3 évre vidékre helyeztek. Amikor 1960-ban férjhez mentem, az akkor már 7. sz. Általános Iskolába kértem magam. Újra megtaláltam a régi iskolámat és kedves tanárait. Ebben az évben már 13-an voltunk a nevelőtestületben, az osztályomban pedig 52 másodikos tanuló ült a padokban.

Az itt töltött 33 évnyi tanítás alatt átéltem egy-két hozzáépítést, bővítést és nagyon sok kellemes, emlékezetes pillanatot. Úgy számolom, ez idő alatt egy falunyi gyereket tanítottam meg írni, olvasni, számolni. Ma is büszke vagyok, ha azt hallom, hogy a szülők keresik a Kőrösit, mert ide szeretnék beíratni a gyermeküket, hiszen a szépülő, naggyá bővült iskola továbbra is azt tudja nyújtani, amit régen: közösséget, színvonalat, tudást.

Én is ide írtam be a lányomat, aki a tanárképző főiskola után szintén a Kőrösi tanára lett. Tíz évig dolgoztunk együtt... Most pedig már az unokám sétál be nap mint nap az iskola kapuján, hogy tudásban és élményekben gyarapodjon, s délutánonként elmesélhesse nekem, mi történt a sulinkban...

*Hajduné Tótfalusi Krisztina – egykori diák,
Tarcsi Dóra 6. c és Hajdu Laura Nóra 1. c osztályos tanulók anyukája*

Történetek

65 éves az iskola. Mesélnem kellene az emlékeimről, mesélnem kellene valami érdekeset, valami emlékezéshez méltót.

Mesélhetnék a legkézenfekvőbb dologról: milyen volt az első napom az iskolában, milyen volt 6 éves, ijedt kisgyerekként átlépnem a „nagy” iskola kapuját. Bevallom, nem emlékszem az első napomra. Talán azért, mert nem akkor léptem először át a kaput, amikor elsős lettem, hiszen előtte iskola-előkészítő osztályba jártam egy évig. Talán azért mert sosem voltam egy ijedt gyerek. Arra viszont emlékszem mennyire vártam, vágytam az iskolás éveket. Nem voltam egyszerű gyerek, minden tiszteletem drága tanárainak, akiknek alsóban szerencsájuk volt hozzám. Szinte megállás nélkül beszéltem, ha kellett, ha nem, és ez nem sokat változott az évek során.

Volt viszont valami, amit én is tátott szájjal, néma csendben tudtam hallgatni. Drága elsős tanító nénink, Hernádi Erzsike néni meséit. Mit, meséit! Igaz történeteit! Nagyon sokat mesélt nekünk, folyamatosan beleszótt a tananyagba az életéről, családjáról, gyermekéről szóló kis történeteket. Imádtuk ezeket hallgatni, és imádtuk Erzsike nénit is. Nem hiszem, hogy lett volna valaki, aki nem így érzett iránta. Csoda-e, hogy később ezt az imádatot úgymond „örökölte” tőlünk lánya is, akit már ismerősként üdvözöltünk, amikor ötödikbe lépve tanítani kezdett minket.

Visszatérve még kicsit Erzsike nénihez. Biztosan minden kisgyerek-aki rajong az első tanító nénijéért-úgy gondolja, hogy őt különleges kapocs fűzi hozzá, hogy őt kicsit biztos jobban szereti a tanító néni, mint a többieket. Mai fejjel – nem mellesleg szintén pedagógusként – úgy látom, ez nem baj, sőt! Persze a lényeg az, hogy ezt minden gyermek érezze így. Minden gyermek érezze azt, hogy ő valamiért különleges. Nekem viszont bizonyítékom is van erre, ami mai napig is a családi legendárium sokat emlegetett története.

A húgom négy és fél évvel fiatalabb nálam. Mindig ugyanazok a tanítók, tanárok tanították, mint engem. Ugyanaz volt az osztályfőnökünk elsőben, majd később 4 éven át felső tagozatban is. Volt is ebből több vitánk. Utálta az összehasonlítgatást – jogosan –, a „bezegezést”. Szóval, anyukám szülői értekezletre érkezett félévkor. Azt már megszokta, hogy Erzsike néni néha-gyakran Kriszतिकeként emlegeti a húgomat (aki Orsi), és Erzsike néni is megszokta, hogy gyakran összekever bennünket. Azt viszont mindketten meglepődve vették észre, hogy még az osztálynaplóban is az én nevem alatt „fut” a kishúgom. A (meg)szokás hatalma.

Felső tagozatban Orosz Erzsike néni lett az osztályfőnököm. Tudom, a mai gyerekek közül is biztosan sokan gondolják úgy, hogy szigorú, és népszerűségét az sem növelte, hogy nem éppen a legkedveltebb tantárgyakat tanította – matematika, fizika – ,én mégis nagyon szerettem. Osztályfőnökként máshogy állt elénk, mint fizika-tanárként. Tudta mikor kell szigorúnak, mikor elnézőnek, mikor barátnak, mikor kicsit szülőnek lennie. Nem volt olyan alkalom, amikor ne állt volna ki mellettünk, az osztálykirándulásokon pedig bebizonyította milyen bevállalós, vagány, fiatalos. Én ezt látom rajta ma is. Többszörös nagymamaként jobban néz ki, mint valaha, és úgy ropja a táncot a farsangon, hogy bárki megirigyelhetné.

Gondolom, több régi osztálytársam nevében mondhatom, hogy abszolút kedvencünk Hernádi Bea néni volt. Úgy tudom, kedves becézése a „Beanyó” még ma is használatban van. Tudtátok, hogy ezt a nevet is mi, jobban mondva egy osztálytársam, Sipos Máté ragasztotta rá egy irodalomóra kellős közepén? Máté rendszeresen tegezte Beát (így említem, mert ma már mi is tegező viszonyban vagyunk), mentségére szóljon: szerintem észre sem vette. Mindannyian kicsit családtagként tekintettünk rá, hiszen gyerekkori éveiről anekdotákat hallhattunk anyukájától.

Számomra ő volt a meghatározó tanár éveken át, még sokáig általános iskolai éveim után is. Imádtam az irodalmat. Nem tudom magamtól-e, vagy attól, ahogyan ő tanította. Úgy tudott motiválni bennünket, hogy én például majdnem az összes Vörösmarty verset kívülről tudtam, és rettenetesen büszke voltam, ha óra elején én mondhattam el bemutatásként.

Neki köszönhető, hogy számos vers- és prózamondó, illetve anyanyelvi versenyt nyertem, és hogy később aktív tagja voltam a Donkó Judit néni vezette városi versmondó körnek is. Judit nénival rengeteg helyen jártunk, többek között egy erdélyi versmondó túrán is. Legnagyobb elismerés azonban az volt, amire a legbüszkébb vagyok, hogy néhai Habsburg Ottó sóskúti díszpolgárrá avatásán Judit néni mondott volna néhány verset, de úgy alakult, hogy nem tudott részt venni, és engem kért meg erre a feladatra. Felejthetetlen élmény volt.

Mint ahogy felejthetetlen élmény volt az iskola falai között eltöltött 9 év is. Azt hittem nehezen fogok összehozni egy fogalmazásnyi irományt, de most úgy érzem, háromszor ennyit is tudnék mesélni. Maradt még bennem történet. Elteszem a 70. évfordulóra

Emlékeim a Vincelléri Iskolából

1958. november 1-jén költöztünk Érdre. Édesapám felvitt az iskolába, megmutatta az utat és mondta, hogy ide fogsz járni. Akkor persze még gyalog jártunk. Az első napon nagyon korán keltem és indultam, mert féltem, hogy elkésem. Még jó sötét volt, amikor beértem az iskolába. A teremben, ahová beléptem, tisztaság volt, frissen feltörölve a katedra és a padló, az akkor szokásos petróleummal. Egy nagy vaskályhában már izzott a tűz, a fűtő szorgoskodott, hogy a tanítás kezdetére meleg legyen a helyiségben. Amikor meglátott, csodálkozva kérdezte, hogy miért jöttem ilyen korán, hisz még mindenki alszik. Mondtam, hogy ma jöttem először iskolába, és nem akartam elkésni. Nem is fordult elő máskor sem.

Azt, hogy a pedagógia mekkora tudomány, csak most, felnőtt fejjel tudom megérteni. Seres igazgató úrtól nagyon tartottunk. Különös „respektjét” egy lécdarabnak tudtuk be, ami neki segédeszköze volt. Nem emlékszem, hogy használta-e, én biztosan nem kaptam vele körmöst, de mégis az ő általa tanított történelem lett a kedvenc tantárgyam.

Én 1958-tól 1963-ig jártam a „Vincellérbe”. A legbüszkébb akkor lettem az iskolámra, amikor Balázs fiúnk 1980–1988-ig, és Olivér 1987–1995-ig járt oda. 1993-ban vette fel új nevét, és lett Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola. A rendkívül színvonalas, nagyon megható ünnepségen az új iskola új zászlaját – családunk adományát – fiaimmal együtt adtuk át, ezzel is kifejezve hálánkat. 2008 óta András unokánk, és 2009-től Lilla unokánk is ebbe az iskolába jár. Nagy öröm ez számunkra!

„Tanácsadás helyett kívánságot mondok hát minden diáknak: semmilyen munkátok ne maradjon félbe! Szalmalángnál jobban melegít, tartósabb is a bükkfaláng.”

Sütő András bejegyzése iskolánk vendégkönyvébe – 1999. V. 19.

Jövőkép – útravaló

A múlt sikerei ellenére felmerül a kérdés: milyen legyen iskolánk a jövőben, milyenné váljunk? Erre csak akkor tudunk helyesen válaszolni, a velünk szemben támasztott igényeknek megfelelni, ha megismerjük az „iskolahasználók” elvárásait, véleményét.

*„Annak, aki nem gondol, és nem tervez
jó előre, a gond kopogtat ajtaján.”*

(Konfucius)

Napjaink változásai kihívásokat jelentenek az oktatási intézmények számára is. Ezekre a megfelelő válaszokat, a megoldásokat tanulóinkkal, pedagógusainkkal, a szülőkkel közösen kell megkeresnünk.

Azt gondolom, hogy egy oktatási intézmény akkor lehet sikeres, hatékony és eredményes:

- ha maradéktalanul betölti funkcióit,
- ha saját arculata van,
- ha külső és belső kapcsolatrendszere jól működik,
- ha egészséges a csapatszellem,
- és ha jó hangulat uralkodik a közösségben.

Machiavellivel együtt vallom:

„Nincs nehezebben véghezvihető, kétségesebb és óvatosan kezelhető dolog, mint a dolgok új rendjének kezdeményezése.”

Pedagógusaink kitüntetései

Nevelőtestületünk elismerései

- 2007. Érd közoktatásáért díj
- 2007. Eötvös József Emlékplakett

Egyéni elismerések

Baranyák Sándorné

- 1983 Úttörővezető Érdemrend
- 1984 Érd művelődéséért

Donkóné Simon Judit

- 1982 Szocialista Kultúráért
- 1986 Kiváló Munkáért
- 1989 Kiváló Úttörővezető
- 1992 Népművelődésért-díj
- 1995 Csuka Zoltán-díj

Gáti Mariann

- 1988 Úttörővezetői Érdemrend

Gulyás Sándor

- 1973 Kiváló Úttörővezető
- 1977 Arany János Pedagógiai-díj
- 1980 Szocialista Kultúráért
- 1983 Apáczai Csere-János-díj
- 2001 Német László-díj

Hernádi Beáta

- 1989 Kiváló Úttörővezető

Juhász Mihályné

- 1980 Kiváló Munkáért
- 1983 Szakszervezeti Munkáért Ezüst fokozat
- 1987 Szakszervezeti Munkáért Érdemrend
- 1989 Szakszervezeti Munkáért Arany fokozat

Kocsi Erzsébet

- 1989 Kiváló Munkáért

Maitz Ferenc

- 1980 Úttörővezetői Érdemrend
- 1985 Szakszervezeti Munkáért

Miczingerné Fuksz Ilona

- 1971 Kiváló Úttörővezető

Nagy József

- 1987 Kiváló Úttörővezető

Offenberger Erzsébet

- 1989 Úttörővezető Érdemrend

Orosz Lászlóné

- 1988 Kiváló Úttörővezető

Pilter Istvánné

- 1987 Miniszteri dicséret

Rábel Júlia

- 1976 Kiváló Úttörővezető
- 1977 Miniszteri Dicséret
- 1980 Úttörővezetői Érdemrend
- 1988 Kiváló Munkáért
- 2007 Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkereszt

Rápli Györgyi

- 1989 Tanácselnöki dicséret – Budapest II. kerület
- 1994 Polgármesteri dicséret – Budapest II. kerület
- 1998 „Év Énektanára” cím – Pest megye
- 2004 Magyar Köztársaság Bronz Érdemkereszt
- 2007 Artisjus-díj

Veresné Borsányi Erzsébet

- 1988 Úttörővezetői Érdemrend
- 1990 Miniszteri Dicséret

Viktóriusz Anna

- 1989 Kiváló Úttörővezető

Tantestületünk jelenlegi tagjai

1. Maitz Ferenc igazgató, történelem-ének szakos tanár
2. Károlyi Mihály igazgatóhelyettes, matematika-technika-informatika szakos tanár
3. Nagy József igazgatóhelyettes, tanító
4. Albertné Láposi Ildikó tanító, fejlesztőpedagógus
5. Andorkó Viola napközi munkaközösség-vezető
6. Bagó Lajos földrajz-testnevelés szakos tanár
7. Bercsényi György tanító
8. Cserpák Judit magyar-ének szakos tanár, felsőtagozatos munkaközösség-vezető
9. Cserkúti-Orcsi Cecília angoltanár
10. Erdeiné Varga Livia testnevelőtanár, fejlesztőpedagógus
11. Erdősné Kenderes Márta tanító
12. Eszenyiné Molek Tünde tanító
13. Farkas Edina tanító
14. Farkas Lászlóné tanító
15. Futár Ernőné angoltanár
16. Gaál J. Attiláné tanító, alsó tagozatos munkaközösség-vezető
17. Gaálné Juhász Anikó tanító
18. Gáti Mariann tanító
19. Hermann Erzsébet matematikatanár, tanító, Diák Önkormányzat vezető
20. Hernádi Beáta magyar -német-rajz szakos tanár
21. Hofferek Andrásné tanító
22. Holczerné Pál Ramona tanító
23. Ilosfai Csilla énektanár, karnagy
24. Járvás Istvánné tanító
26. Kincses Katalin történelem-földrajz szakos tanár, munkaközösség-vezető
27. Kiss Emma Judit magyar-német-történelem szakos tanár
28. Kiss Paár Judit informatika-matematika szakos tanár
29. Kiss Tiborné matematika-technika szakos tanár
30. Kondri Szilvia angoltanár
31. Kosztyóné Kun Julianna tanító
32. Kovács Csabáné történelem-német szakos tanár

33. Kovácsné Viczkó Anna kémia-technika szakos tanár
34. Kövesné Illés Éva tanító
35. Kujáni Éva tanító
37. Markoltné Perger Emília rajz- és vizuális kultúra szakos tanár
38. Máténé Vaskó Teodóra tanító
40. Nagyné Balázs Gabriella tanító, drámapedagógus
41. Nagyné Kettler Erzsébet tanító
42. Nagyné Solti Gabriella testnevelés-földrajz szakos tanár
43. Oláhné Balogh Tünde tanító
44. Orosz Lászlóné matematika-fizika szakos tanár, munkaközösség-vezető
45. Pálné Marián Erika magyar-ének szakos tanár
46. Peretsényiné K. Ildikó tanító
47. Pörnecziné Berger Éva tanító
48. Rápli Györgyi énektanár, karnagy, egyetemi gyakorlatvezető tanár, munkaközösség-vezető
49. Rimóczi Györgyi kémia-biológia szakos tanár, minőségirányítási team-vezető
50. Sáriné Madarassy Andrea tanító
51. Szalai Edina angoltanár
52. dr. Tasnádiné Kiss Ilona tanító
53. Ticzné Ferencz Éva tanító
54. Tóth Lászlóné tanító
55. Tóthné Fekete Julianna könyvtáros, magyar szakos tanár
56. Tóthné Hollósi Krisztina matematika-informatika szakos tanár, tanító
57. Veresné Borsányi Erzsébet matematika-fizika-informatika szakos tanár
58. Veresné Juhász Erzsébet tanító
59. Viktóriusz Anna magyar szakos tanár
60. Vincze-Károlyi Mária tanító
61. Volfné Micheller Ildikó angol-történelem szakos tanár
62. Ráczné Tuza Ágota iskolatitkár
63. Józsa Ferencné gazdasági vezető
64. Bóka Lajosné gazdasági ügyintéző
65. Hámori Piroska gazdasági ügyintéző
66. Szabó Alice Beatrix gazdasági ügyintéző
67. Kőszegi László karbantartó
68. Boros Tünde takarító
69. Boros Zoltánné takarító
70. Frankovics Mária takarító
71. Kiss Józsefné takarító
72. Nagy Sándorné takarító
73. Szikszai Tiborné takarító

